

U S T A W A

z dnia

o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko ^{1),2)}

Dział I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Zakres obowiązywania ustawy

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i tryb postępowania w sprawach:
  - a) udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie,
  - b) ocen oddziaływania na środowisko,
  - c) transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 2) zasady udziału społeczeństwa w ochronie środowiska;
- 3) organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.³⁾).

2. Przepisów ustawy, z wyjątkiem działu II, nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 583).

Rozdział 2

Definicje i zasady ogólne

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) Biuletynie Informacji Publicznej – rozumie się przez to Biuletyn Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) informacji znajdującej się w posiadaniu organu administracji – rozumie się przez to informację znajdującą się w posiadaniu organu administracji, wytworzoną przez ten organ lub otrzymaną przez organ od osoby trzeciej obowiązanej na podstawie przepisów do jej wytwarzania i przekazywania organowi;
- 3) integralności obszaru Natura 2000 – rozumie się przez to integralność obszaru Natura 2000 w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.⁵⁾);
- 4) karcie informacyjnej przedsięwzięcia – rozumie się przez to dokument zawierający podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, w szczególności dane o:
  - a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
  - b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
  - c) rodzaju technologii,
  - d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia,
  - e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
  - f) rozwiązaniach chroniących środowisko,

- g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
  - h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
  - i) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia;
- 5) obszarze Natura 2000 – rozumie się przez to obszary, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz projektowane obszary Natura 2000, znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1 tej ustawy;
- 6) ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 – rozumie się przez to ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ograniczoną do badania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;
- 7) ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:
- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
  - b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
  - c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu;
- 8) oddziaływaniu na obszar Natura 2000 – rozumie się przez to oddziaływanie, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

- 9) oddziaływaniu na środowisko – rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi;
- 10) organie administracji – rozumie się przez to:
  - a) ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego,
  - b) inne podmioty, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony;
- 11) organizacji ekologicznej – rozumie się przez to organizację społeczną, której statutowym celem jest ochrona środowiska;
- 12) podaniu informacji do publicznej wiadomości – rozumie się przez to:
  - a) udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie organu właściwego w sprawie,
  - b) ogłoszenie informacji, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie,
  - c) ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku projektu dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa – w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu,
  - d) w przypadku gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania – także przez ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania;

- 13) powierzchni ziemi – rozumie się przez to naturalne ukształtowanie terenu, glebę oraz znajdującą się pod nią ziemię do głębokości oddziaływania człowieka, z tym że pojęcie „gleba” oznacza górną warstwę litosfery, złożoną z części mineralnych, materii organicznej, wody, powietrza i organizmów, obejmującą wierzchnią warstwę gleby i podglebie;
- 14) przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty;
- 15) strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko – rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu i programu, obejmujące w szczególności:
  - a) uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,
  - b) sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko,
  - c) uzyskanie wymaganych ustawą opinii,
  - d) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu;
- 16) środowisku – rozumie się przez to ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopalin, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania między tymi elementami;
- 17) zanieczyszczeniu – rozumie się przez to emisję, która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, może

powodować szkodę w dobrach materialnych, może pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z innymi, uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska.

Art. 4. Każdy ma prawo do informacji o środowisku i jego ochronie na warunkach określonych ustawą.

Art. 5. Każdy ma prawo uczestniczenia, na warunkach określonych ustawą, w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

Art. 6. Wymogu uzgodnienia lub opiniowania nie stosuje się, jeżeli organ prowadzący postępowanie jest jednocześnie organem uzgadniającym lub opiniującym.

Art. 7. Za opinie i uzgodnienia właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie pobiera się opłat, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.⁶⁾).

Dział II

Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 8. Organy administracji są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie znajdujących się w ich posiadaniu lub które są dla nich przeznaczone.

Art. 9. 1. Udostępnieniu, o którym mowa w art. 8, podlegają informacje dotyczące:

- 1) stanu elementów środowiska, takich jak: powietrze, woda, powierzchnia ziemi, kopaliny, klimat, krajobraz i obszary naturalne, w tym bagna, obszary nadmorskie i morskie, a także zwierzęta, rośliny i inne elementy biologicznej różnorodności, w tym organizmy genetycznie

zmodyfikowane, oraz wzajemnych oddziaływań między tymi elementami;

- 2) emisji, w tym odpadów promieniotwórczych, a także zanieczyszczeń, które wpływają lub mogą wpłynąć na elementy środowiska, o których mowa w pkt 1;
- 3) środków, takich jak: środki administracyjne, polityki, przepisy prawne dotyczące środowiska i gospodarki wodnej, plany, programy, porozumienia w sprawie ochrony środowiska, oraz działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy środowiska, o których mowa w pkt 1, oraz na emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, jak również środków i działań, które mają na celu ochronę tych elementów;
- 4) raportów na temat realizacji przepisów dotyczących ochrony środowiska;
- 5) analiz kosztów i korzyści oraz innych analiz gospodarczych i założeń wykorzystanych w ramach środków i działań, o których mowa w pkt 3;
- 6) stanu zdrowia, bezpieczeństwa oraz warunków życia ludzi, a także obiektów kultury i obiektów budowlanych – w zakresie, w jakim oddziałują na nie lub mogą oddziaływać:
  - a) stany elementów środowiska, o których mowa w pkt 1, lub
  - b) przez elementy środowiska, o których mowa w pkt 1 – emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, oraz środki, o których mowa w pkt 3.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w formie ustnej, pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej lub innej formie.

3. Udostępniając informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organ administracji informuje także, na wniosek podmiotu żądającego informacji, o miejscu, w którym znajdują się dane na temat metod przeprowadzania pomiarów, w tym sposobów poboru i przetwarzania próbek oraz sposobów interpretacji uzyskanych danych, które posłużyły do wytworzenia udostępnianej informacji, lub odsyła do stosownych metodyk referencyjnych w tym zakresie.

Art. 10. W organach administracji wyznacza się osoby, które zajmują się udostępnianiem informacji o środowisku i jego ochronie.

Art. 11. Organ administracji obowiązany do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, udostępniając informacje przekazane przez osoby trzecie, wskazuje źródło ich pochodzenia.

Art. 12. 1. Informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1, udostępnia się na pisemny wniosek.

2. Bez pisemnego wniosku udostępnia się:

- 1) informację niewymagającą wyszukiwania;
- 2) w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej, innej katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.⁷⁾), lub innego bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska, spowodowanego przez działalność człowieka lub przyczyny naturalne – informacje znajdujące się w posiadaniu organów administracji obowiązanych do udostępniania informacji lub dla nich przeznaczone, umożliwiające osobom, które mogą ucierpieć w wyniku tego zagrożenia, podjęcie działań w celu zapobieżenia lub zminimalizowania szkód wynikających z tego zagrożenia.

Art. 13. Od podmiotu żądającego informacji o środowisku i jego ochronie nie wymaga się wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

Art. 14. 1. Organ administracji udostępnia informację bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony do 2 miesięcy ze względu na stopień skomplikowania sprawy. W tym przypadku przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Dokumenty, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ust. 1, udostępnia się w dniu złożenia wniosku o udostępnienie informacji.

4. Informacje, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2, udostępnia się w dniu złożenia wniosku o ich udostępnienie.

5. W przypadku odmowy udostępnienia informacji ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie następuje w sposób i w formie określonych we wniosku o udostępnienie, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ administracji obowiązany do udostępniania informacji, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

2. Jeżeli informacja o środowisku i jego ochronie nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, organ administracji powiadamia pisemnie podmiot żądający informacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona.

3. Jeżeli w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia podmiot żądający informacji nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, organ administracji wydaje decyzję o odmowie udostępnienia informacji w sposób lub w formie określonych we wniosku.

Rozdział 2

Odmowa udostępniania informacji

Art. 16. 1. Organ administracji nie udostępnia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli informacje dotyczą:

- 1) danych jednostkowych uzyskiwanych w badaniach statystycznych statystyki publicznej chronionych tajemnicą statystyczną, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.⁸⁾);
- 2) spraw objętych toczącym się postępowaniem sądowym, dyscyplinarnym lub karnym – jeżeli udostępnienie informacji mogłoby zakłócić przebieg postępowania;
- 3) spraw będących przedmiotem praw autorskich, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁹⁾), oraz patentowych, o których mowa w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.¹⁰⁾) – jeżeli udostępnienie informacji mogłoby naruszyć te prawa;
- 4) danych osobowych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹¹⁾) dotyczących osób trzecich, jeżeli udostępnienie informacji mogłoby naruszać przepisy o ochronie danych osobowych;
- 5) dokumentów lub danych dostarczonych przez osoby trzecie, jeżeli osoby te, nie mając obowiązku ich dostarczenia i nie mogąc być takim obowiązkiem obciążone, dostarczyły je dobrowolnie i złożyły zastrzeżenie o ich nieudostępnianiu;

- 6) dokumentów lub danych, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie środowiska lub bezpieczeństwa ekologicznego kraju;
- 7) informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli udostępnienie tych informacji mogłoby pogorszyć konkurencyjną pozycję tych osób i złożyły one uzasadniony wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania;
- 8) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, co do których nie prowadzi się postępowania z udziałem społeczeństwa, zgodnie z art. 81 ust. 2.

2. Odmowa uwzględnienia wniosku o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, następuje w drodze decyzji.

Art. 17. Organ administracji może odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli:

- 1) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych będących w trakcie opracowywania;
- 2) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się;
- 3) wniosek o udostępnienie informacji jest w sposób oczywisty niemożliwy do zrealizowania;
- 4) wniosek o udostępnienie informacji jest sformułowany w sposób zbyt ogólny.

Art. 18. Przepisów art. 16 ust. 1 pkt 1 i 4 – 8 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy:

- 1) ilości i rodzajów pyłów lub gazów wprowadzanych do powietrza oraz miejsca ich wprowadzania;

- 2) stanu, składu i ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi oraz miejsca ich wprowadzania;
- 3) rodzaju i ilości wytwarzanych odpadów oraz miejsca ich wytwarzania;
- 4) poziomu emitowanego hałasu;
- 5) poziomu emitowanych pól elektromagnetycznych.

Art. 19. 1. Organ administracji, odmawiając udostępnienia informacji na podstawie art. 17 pkt 1, podaje nazwę organu odpowiedzialnego za opracowanie danego dokumentu lub danych oraz informuje o przewidywanym terminie ich opracowania.

2. Jeżeli wniosek dotyczy informacji nieznajdującej się w posiadaniu organu administracji, organ ten niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku:

- 1) przekazuje wniosek organowi administracji, w którego posiadaniu znajduje się żądana informacja, i powiadamia o tym wnioskodawcę; przepis art. 65 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio;
- 2) zwraca wniosek wnioskodawcy, jeżeli nie można ustalić organu, o którym mowa w pkt 1.

3. Jeżeli wniosek o udostępnienie informacji jest sformułowany w sposób zbyt ogólny, organ administracji niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, udzielając stosownych wyjaśnień, w szczególności informuje o możliwości skorzystania z publicznie dostępnych wykazów danych, o których mowa w art. 21 ust. 1. Uzupełnienie wniosku nie wyłącza możliwości odmowy udostępnienia informacji na podstawie art. 17 pkt 4.

Art. 20. 1. Odmowa udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie następuje w drodze decyzji.

2. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie stosuje się przepisy ustawy z dnia

30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.¹²⁾), z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;
- 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.
3. W przypadku odmowy udostępnienia informacji na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 4, 5 lub 7 stosuje się art. 22 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Rozdział 3

Publicznie dostępne wykazy oraz upowszechnianie informacji drogą elektroniczną

Art. 21. 1. Dane o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

2. W publicznie dostępnych wykazach zamieszcza się dane:
  - 1) o decyzjach odmawiających udostępnienia informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1;
  - 2) o projektach dokumentów, o których mowa w art. 48 i 51, oraz o projektach zmian w tych dokumentach, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa;
  - 3) o informacjach o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 50 ust. 1;
  - 4) o informacjach o stwierdzeniu konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 51;
  - 5) o opiniach, o których mowa w art. 57 ust. 1;

- 6) o dokumentach, o których mowa w art. 48 i 51, wraz z podsumowaniem, o którym mowa w art. 58 ust. 2, po ich przyjęciu;
- 7) o prognozach oddziaływania na środowisko;
- 8) o postanowieniach, o których mowa w art. 65 ust. 1 i 2;
- 9) o wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 10) o wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 13, wydawanych dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 11) o postanowieniach, o których mowa w art. 81 ust. 2;
- 12) o postanowieniach, o których mowa w art. 92 ust. 1;
- 13) o wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach, o których mowa w art. 98 ust. 1, wydawanych dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;
- 14) o postanowieniach, o których mowa w art. 99 ust. 1;
- 15) o postanowieniach, o których mowa w art. 100 ust. 1;
- 16) o raportach o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 17) o analizach porealizacyjnych;
- 18) o postanowieniach, o których mowa w art. 110 ust. 1 pkt 1;
- 19) o powiadomieniach, o których mowa w art. 111 ust. 1 i art. 115 ust. 3;
- 20) o dokumentach, o których mowa w art. 120;
- 21) o decyzjach i dokumentach, o których mowa w art. 122;

- 22) o wynikach prac studialnych z zakresu ochrony środowiska;
- 23) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 i Nr 111, poz. 708) o:
  - a) projektach, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa:
    - polityki ekologicznej państwa,
    - wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska,
    - programów ochrony powietrza,
    - programów ochrony środowiska przed hałasem,
    - wewnętrznych i zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych,
  - b) polityce ekologicznej państwa,
  - c) wojewódzkich, powiatowych i gminnych programach ochrony środowiska,
  - d) opracowaniach ekofizjograficznych,
  - e) programach ochrony powietrza,
  - f) wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach w sprawie rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi, jeżeli zanieczyszczenie zaistniało przed dniem 30 kwietnia 2007 r. lub wynikało z działalności, która została zakończona przed dniem 30 kwietnia 2007 r.,
  - g) rejestrach zawierających informacje o terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz o terenach, na których występują te ruchy,
  - h) mapach akustycznych, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,
  - i) programach ochrony środowiska przed hałasem,

- j) zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 1 tej ustawy,
  - k) wnioskach o wydanie pozwolenia i o pozwoleniach:
    - zintegrowanych,
    - na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
    - wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi,
    - na wytwarzanie odpadów,
  - l) uzgodnieniach, o których mowa w art. 211 ust. 3a tej ustawy,
  - m) przeglądach ekologicznych,
  - n) raportach o bezpieczeństwie oraz o decyzjach, o których mowa w art. 259 ust. 1 tej ustawy,
  - o) rejestrach substancji niebezpiecznych, o których mowa w art. 267 ust. 1 tej ustawy,
  - p) wewnętrznych i zewnętrznych planach operacyjno-ratowniczych,
  - q) wykazach, o których mowa w art. 286 ust. 1 tej ustawy,
  - r) decyzjach o wymiarze, odroczeniu terminu płatności, zmniejszeniu i umorzeniu opłat za korzystanie ze środowiska lub administracyjnych kar pieniężnych,
  - s) wnioskach o ustalenie programu dostosowawczego, o którym mowa w art. 426 ust. 1 tej ustawy;
- 24) z zakresu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody o:
- a) zezwoleniach na prowadzenie ogrodu botanicznego, ogrodu zoologicznego lub ośrodka rehabilitacji zwierząt,

- b) wnioskach o wydanie zezwolenia i o zezwoleniach na czynności podlegające zakazom lub ograniczeniom w stosunku do gatunków objętych ochroną, o których mowa w art. 56 ust. 1 i 2 tej ustawy,
- c) zezwoleniach na przewożenie przez granicę państwa roślin i zwierząt należących do gatunków podlegających ograniczeniom na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej, a także ich rozpoznawalnych części i produktów pochodnych,
- d) wnioskach o wydanie zezwolenia i o zezwoleniach na usunięcie drzew lub krzewów,
- e) decyzjach o wymiarze administracyjnych kar pieniężnych za:
  - zniszczenie terenów zieleni albo drzew lub krzewów spowodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności,
  - usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia,
  - zniszczenie spowodowane niewłaściwą pielęgnacją terenów zieleni, zadrzewień, drzew lub krzewów,
- f) projektach planów ochrony i o projektach planów zadań ochronnych tworzonych dla form ochrony przyrody;

25) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) o:

- a) wnioskach o wydanie decyzji o zatwierdzeniu programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi i o decyzjach

zatwierdzających ten program, a także o informacjach o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami,

- b) wnioskach o wydanie zezwolenia oraz o zezwoleniach na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów,
  - c) dokumentach sporządzanych na potrzeby ewidencji odpadów;
- 26) o sprawozdaniach, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607);
- 27) z zakresu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) – o wnioskach o wydanie zezwolenia i o zezwoleniach na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości;
- 28) z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹³⁾) – o wnioskach o wydanie pozwolenia i o pozwoleniach wodnoprawnych na pobór wód;
- 29) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.¹⁴⁾) – o rejestrach poważnych awarii oraz o rejestrze bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku;
- 30) o rejestrach, o których mowa w art. 34, 40, 50 i 56 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach gene-

tycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233);

- 31) o decyzjach określających szczegółowe warunki wydobywania kopaliny, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 110, poz. 1190);
- 32) o deklaracjach środowiskowych, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 70, poz. 631, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 oraz z 2007 r. Nr 93, poz. 621);
- 33) z zakresu ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784) o:
  - a) projektach krajowych planów rozdziału uprawnień do emisji,
  - b) zezwoleniach na uczestnictwo we wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji lub w krajowym systemie handlu uprawnieniami do emisji,
  - c) zweryfikowanych rocznych raportach,
  - d) decyzjach o wymierzeniu kary pieniężnej za brak uprawnień do emisji;
- 34) z zakresu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.¹⁵⁾) o:
  - a) koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, wydobywanie kopalin ze złóż, bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,

- b) danych zawartych w księdze rejestrowej rejestru obszarów górniczych,
  - c) kartach informacyjnych złóż kopalin, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. a tej ustawy,
  - d) dokumentacjach mierniczo-geologicznych zlikwidowanych zakładów górniczych;
- 35) z zakresu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 79, poz. 493) o:
- a) wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach, o których mowa w art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 1 oraz art. 17 ust. 2 tej ustawy,
  - b) postanowieniach, o których mowa w art. 24 ust. 7 tej ustawy.

3. W publicznie dostępnych wykazach mogą być też zamieszczane dane o innych dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

Art. 22. 1. Do prowadzenia publicznie dostępnych wykazów są obowiązane organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w art. 21 ust. 2.

2. Publicznie dostępne wykazy danych o dokumentach, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 16 i 17, prowadzą także organy administracji właściwe do prowadzenia postępowania, w ramach którego lub w wyniku którego sporządzane są te dokumenty.

Art. 23. 1. Publicznie dostępne wykazy prowadzi się w formie elektronicznej. Organ administracji obowiązany do prowadzenia wykazu udostępnia go w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz zawartość i układ publicznie dostępnego wykazu,

mając na uwadze zapewnienie przejrzystości wykazu i łatwości wyszukiwania zawartych w nim informacji oraz uwzględniając nazwy zamieszczonych w nim dokumentów, miejsca i daty ich wydania oraz miejsca ich przechowywania, a także zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania informacji.

Art. 24. 1. Informacje:

- 1) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, dotyczące:
  - a) klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2 i art. 89 ust. 1 tej ustawy,
  - b) wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 tej ustawy,
  - c) programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ust. 3 i 5 tej ustawy,
  - d) planów działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ust. 1 tej ustawy,
  - e) wyników badań, o których mowa w art. 109 ust. 2 tej ustawy,
  - f) map akustycznych, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,
  - g) terenów, o których mowa w art. 118 ust. 6 tej ustawy,
  - h) programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy,
  - i) wyników badań, o których mowa w art. 123 ust. 2 tej ustawy,
  - j) terenów, o których mowa w art. 124 tej ustawy,
  - k) wyników pomiarów, o których mowa w art. 175 ust. 1 – 3 tej ustawy,
  - l) map akustycznych, o których mowa w art. 179 ust. 1 tej ustawy,

m) emisji i poboru wód, zgromadzone w wojewódzkiej bazie informacji o korzystaniu ze środowiska, o której mowa w art. 286a ust. 1 tej ustawy,

2) dotyczące wytwarzania i gospodarowania odpadami, zgromadzone w wojewódzkiej bazie danych, o której mowa w art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,

3) dotyczące wyników badań, o których mowa w art. 155a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne

– są udostępniane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych.

2. Informacje zawarte w elektronicznych bazach danych są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej prowadzonym przez podmioty, o których mowa w ust. 3.

3. Elektroniczne bazy danych prowadzą:

1) marszałek województwa – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, d, f i h oraz pkt 2;

2) starosta – w zakresie informacji, o których mowa w:

a) ust. 1 pkt 1 lit. e,

b) ust. 1 pkt 1 lit. f i h – w przypadku terenów, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

3) wojewódzki inspektor ochrony środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, i – k i m oraz pkt 3;

4) zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g;

- 5) zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. k.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób udostępniania informacji;
- 2) minimalny zakres udostępnianych informacji;
- 3) formę udostępniania informacji;
- 4) częstotliwość aktualizacji udostępnianych informacji.

Art. 25. Zadanie marszałka województwa, o którym mowa w art. 24 ust. 3 pkt 1, jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

Art. 26. 1. W Biuletynie Informacji Publicznej są udostępniane także:

- 1) przez ministra właściwego do spraw środowiska:
  - a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
    - polityka ekologiczna państwa, o której mowa w art. 15 ust. 1 tej ustawy,
    - raport z wykonania polityki ekologicznej państwa, o którym mowa w art. 16 tej ustawy,
  - b) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach:
    - krajowy plan gospodarki odpadami,
    - sprawozdanie z realizacji krajowego planu gospodarki odpadami,
  - c) informacje o przepisach krajowych i wspólnotowych, a także o umowach międzynarodowych, które dotyczą ochrony środowiska, a także raporty

z wykonania tych przepisów i umów, tam gdzie raporty są dostępne,

- d) porozumienia dotyczące ochrony środowiska,
  - e) z zakresu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych:
    - Rejestr Zamkniętego Użycia GMO, o którym mowa w art. 34 tej ustawy,
    - Rejestr Zamierzonego Uwalniania GMO do Środowiska, o którym mowa w art. 40 tej ustawy,
    - Rejestr Produktów GMO, o którym mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy,
    - Rejestr Wywozu za Granicę i Tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów GMO, o którym mowa w art. 56 tej ustawy,
  - f) z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne:
    - krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 43 ust. 3 tej ustawy,
    - sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 43 ust. 4 tej ustawy;
- 2) przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
– baza danych o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska:
- a) Krajowy Rejestr Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń, o którym mowa w art. 236a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

b) raporty o stanie środowiska w Polsce, o których mowa w art. 25b ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska;

4) przez marszałka województwa:

a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:

- wojewódzkie programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,
- raporty z wykonania wojewódzkich programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy,
- program ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 ust. 1 tej ustawy,
- plan działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 tej ustawy,
- programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy,

b) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach:

- rejestr udzielonych zezwoleń w zakresie wytwarzania i gospodarowania odpadami, o którym mowa w art. 37 ust. 6 tej ustawy,
- wojewódzki plan gospodarki odpadami,
- sprawozdanie z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

5) przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej – akty prawa miejscowego, o których mowa w art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;

- 6) przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – rejestr substancji niebezpiecznych, o którym mowa w art. 267 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 7) przez starostę:
  - a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
    - powiatowe programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,
    - raporty z wykonania powiatowych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy,
    - programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy,
  - b) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach:
    - powiatowy plan gospodarki odpadami,
    - sprawozdanie z realizacji powiatowego planu gospodarki odpadami;
- 8) przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta:
  - a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
    - gminne programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,
    - raporty z wykonania gminnych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy,

b) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach:

- gminny plan gospodarki odpadami,
- sprawozdanie z realizacji gminnego planu gospodarki odpadami.

Rozdział 4

Opłaty

Art. 27. 1. Wyszukiwanie i przeglądanie w siedzibie organu administracji dokumentów wyszczególnionych w publicznie dostępnym wykazie jest bezpłatne.

2. Za wyszukiwanie informacji, a także za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie organ administracji pobiera opłaty w wysokości odzwierciedlającej związane z tym uzasadnione koszty.

3. Opłaty pobierane przez organ administracji:

- 1) rządowego sektora finansów publicznych – stanowią dochód budżetu państwa;
- 2) samorządowego sektora finansów publicznych – stanowią dochód własny jednostek samorządu terytorialnego.

4. Opłat, o których mowa w ust. 2, nie pobiera się, jeżeli wniosek został złożony przez organ administracji.

Art. 28. 1. Górne jednostkowe stawki opłat, o których mowa w art. 27 ust. 2, wynoszą:

- 1) za wyszukiwanie informacji – 10 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów; opłata ulega zwiększeniu o nie więcej niż 1 zł za każdy kolejny

dokument, jeżeli informacja wymaga wyszukiwania więcej niż dziesięciu dokumentów;

- 2) za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie – 3 zł za każdy informatyczny nośnik danych;
- 3) za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4):
  - a) za stronę kopii czarno-białej – 0,60 zł,
  - b) za stronę kopii kolorowej – 6 zł.

2. Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową pobiera się opłatę za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej w wysokości podanej w obowiązującym cenniku powszechnych usług pocztowych operatora publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.¹⁶⁾), zwiększoną o:

- 1) nie więcej niż 4 zł – za kopię dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii;
- 2) nie więcej niż 10 zł – za kopię dokumentów lub danych na informatycznym nośniku danych dostarczonym przez podmiot żądający informacji.

Art. 29. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe stawki opłat, o których mowa w art. 27 ust. 2,
- 2) współczynniki różnicujące wysokość opłat, o których mowa w art. 27 ust. 2,
- 3) sposób naliczania opłat, o których mowa w art. 27 ust. 2, z uwzględnieniem przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie,

4) terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 27 ust. 2

– biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w dostępie do informacji.

Dział III

Udział społeczeństwa w ochronie środowiska

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 30. Każdy ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

Art. 31. Organy właściwe w sprawie zapewniają możliwość udziału społeczeństwa przy:

1) przyjęciu i zmianie następujących dokumentów:

a) polityk, strategii, planów i programów wymagających przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 48 i 51,

b) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:

– polityki ekologicznej państwa, o której mowa w art. 15 ust. 1 tej ustawy,

– wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,

– programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ust. 3, 5 i 7 tej ustawy,

– programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy,

- zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, o których mowa w art. 265 ust. 1 tej ustawy,
  - c) programu wodno-środowiskowego kraju, o którym mowa w art. 119 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 2) wydaniu i zmianie:
- a) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
  - b) decyzji, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 90 ust. 1,
  - c) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
    - pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 tej ustawy,
    - decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji,
  - d) decyzji w sprawie zgody na zamknięte użycie GMO, o której mowa w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.

Art. 32. Do prowadzenia postępowań wymagających udziału społeczeństwa przepisy art. 16 – 20 stosuje się odpowiednio.

Art. 33. Do uwag i wniosków zgłaszanych w ramach postępowania wymagającego udziału społeczeństwa nie stosuje się przepisów działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 2

Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji

Art. 34. 1. Przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa, o których mowa w art. 31 pkt 2, organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) wszczęciu postępowania;
- 2) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 3) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 4) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 5) możliwości składania uwag i wniosków;
- 6) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania;
- 7) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 8) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 37, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 9) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 4, należą:

- 1) wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami;
- 2) wymagane przez przepisy:
  - a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,

- b) stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków.

Art. 35. Uwagi i wnioski mogą być wnoszone w następujący sposób:

- 1) w formie pisemnej;
- 2) ustnie do protokołu;
- 3) za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.¹⁷⁾).

Art. 36. Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 6, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 37. Organ właściwy do wydania decyzji może przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa. Przepis art. 91 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 38. Organ prowadzący postępowanie:

- 1) rozpatruje uwagi i wnioski;
- 2) w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Art. 39. Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

Rozdział 3

Udział społeczeństwa w opracowywaniu dokumentów

Art. 40. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informację o:

- 1) przystąpieniu do opracowywania projektu dokumentu i o jego przedmiocie;
  - 2) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
  - 3) możliwości składania uwag i wniosków;
  - 4) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 21-dniowy termin ich składania;
  - 5) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
  - 6) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.
2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1

pkt 2, należą:

- 1) założenia lub projekt dokumentu;
- 2) wymagane przez przepisy załączniki oraz stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków.

Art. 41. Uwagi i wnioski mogą być wnoszone w następujący sposób:

- 1) w formie pisemnej;
- 2) ustnie do protokołu;
- 3) za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektro-

nicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym.

Art. 42. Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 4, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 43. Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa:

- 1) rozpatruje uwagi i wnioski;
- 2) dołącza do przyjętego dokumentu uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Art. 44. Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa podaje do publicznej wiadomości informację o przyjęciu dokumentu i o możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz:

- 1) uzasadnieniem, o którym mowa w art. 43 pkt 2 – w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 31 pkt 1 lit. b i c;
- 2) podsumowaniem, o którym mowa art. 58 ust. 2 – w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 31 pkt 1 lit. a.

Rozdział 4

Uprawnienia organizacji ekologicznych

Art. 45. 1. Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Organizacji ekologicznej służy skarga od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa do sądu administracyjnego, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także

w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

3. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji ekologicznej służy zażalenie.

Art. 46. 1. Organizacje ekologiczne, jednostki pomocnicze samorządu gminnego, samorząd pracowniczy, jednostki ochotniczych straży pożarnych oraz związki zawodowe mogą współdziałać w dziedzinie ochrony środowiska z organami administracji.

2. Związki zawodowe i samorządy pracownicze mogą powoływać zakładowe komisje ochrony środowiska oraz społecznych inspektorów ochrony środowiska w celu organizowania i przeprowadzania społecznej kontroli ochrony środowiska na terenie zakładu pracy.

3. Organy administracji mogą udzielać pomocy organizacjom ekologicznym w ich działalności w dziedzinie ochrony środowiska.

Art. 47. Organizacje społeczne mogą występować do właściwych organów administracji o zastosowanie środków zmierzających do zaprzestania reklamy lub innego rodzaju promocji towaru lub usługi, jeżeli reklama lub inny rodzaj promocji są sprzeczne z art. 80 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Dział IV

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko

Rozdział 1

Dokumenty wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

Art. 48. Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty:

- 1) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzen-

nego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego;

- 2) polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych przez organy administracji, wyznaczających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) polityk, strategii, planów lub programów innych niż wymienione w pkt 1 i 2, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 – jeżeli nie są one bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony.

Art. 49. Przy odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 50 ust. 1, albo stwierdzeniu konieczności przeprowadzenia takiej oceny, o którym mowa w art. 51, bierze się pod uwagę następujące uwarunkowania:

- 1) charakter działań przewidzianych w tych dokumentach, w szczególności:
  - a) stopień, w jakim dokument ustala ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć,
  - b) powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach,
  - c) przydatność w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, oraz we wdrażaniu prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środowiska,
  - d) powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska;

- 2) rodzaj i skalę oddziaływania na środowisko, w szczególności:
  - a) prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, zasięg, częstotliwość i odwracalność oddziaływań,
  - b) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych,
  - c) prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska;
- 3) cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko, w szczególności:
  - a) obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego wrażliwe na oddziaływania, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu,
  - b) formy ochrony przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

Art. 50. 1. Organ opracowujący projekty dokumentów, o których mowa w art. 48 pkt 2, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 59 i 60, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli uzna, że realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.

2. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie projektów dokumentów stanowiących niewielkie modyfikacje w ustaleniach przyjętych już dokumentów lub projektów dokumentów dotyczących obszarów w granicach jednego powiatu.

3. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 1, wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.

Art. 51. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane także w przypadku projektów dokumentów, innych niż wymienione w art. 48, jeżeli w uzgodnieniu z właściwym organem, o którym mowa w art. 59, organ opracowujący projekt dokumentu stwierdzi, że wyznaczają one ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i że realizacja postanowień tych dokumentów może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko.

Art. 52. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku wprowadzania zmian do już przyjętego dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51.

Rozdział 2

Prognoza oddziaływania na środowisko

Art. 53. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

2. Prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na środowisko, a w szczególności na:
  - różnorodność biologiczną,
  - ludzi,
  - zwierzęta,
  - rośliny,
  - wodę,
  - powietrze,
  - powierzchnię ziemi,
  - krajobraz,
  - klimat,
  - zasoby naturalne,

- zabytki,
- dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Art. 54. Wyboru rozwiązań alternatywnych, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 3 lit. b, dokonuje się z uwzględnieniem celów projektowanego dokumentu i jego zasięgu.

Art. 55. 1. Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 53 ust. 2, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

2. W prognozie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 53 ust. 1, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, kierując się szczególnymi potrzebami planowania przestrzennego na szczeblu gminy oraz uwzględniając:

- 1) formę sporządzenia prognozy;
- 2) zakres zagadnień, które powinny zostać określone i ocenione w prognozie;
- 3) zakres terytorialny prognozy;
- 4) rodzaje dokumentów zawierających informacje, które powinny być uwzględnione w prognozie.

Art. 56. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51, uzgadnia z właściwymi organami, o których mowa w art. 59 i 60, zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko. Uzgodnienia dokonuje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o uzgodnienie.

Rozdział 3

Opiniowanie, udział społeczeństwa i przyjęcie dokumentu

Art. 57. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51, poddaje projekt, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, opiniowaniu przez właściwe organy, o których mowa w art. 59 i 60. Właściwe organy wydają opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.

2. Organ opracowujący projekt dokumentu zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, zgodnie z przepisami działu III rozdział 1 i 3, w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.

3. Zasady wnoszenia uwag i wniosków oraz opiniowania projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego określają przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.¹⁸⁾).

Art. 58. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51, bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, opinie organów, o których mowa w art. 59 i 60, oraz rozpatruje uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

2. Do przyjętego dokumentu załącza się pisemne podsumowanie zawierające informację, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- 1) ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko;
- 2) opinie właściwych organów, o których mowa w art. 59 i 60;
- 3) zgłoszone uwagi i wnioski;
- 4) wyniki postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone;
- 5) propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu.

3. Organ opracowujący projekt dokumentu przekazuje przyjęty dokument wraz z podsumowaniem, o którym mowa w ust. 2, właściwemu organom, o których mowa w art. 59 i 60.

4. Organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami, o których mowa w ust. 2 pkt 5.

Art. 59. Właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest:

- 1) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku dokumentów opracowywanych i zmienianych przez centralne organy administracji rządowej;
- 2) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku dokumentów innych niż wymienione w pkt 1.

Art. 60. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny – w przypadku dokumentów opracowywanych i zmienianych przez centralne organy administracji rządowej;
- 2) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w przypadku dokumentów innych niż wymienione w pkt 1 i 3;
- 3) państwowy powiatowy inspektor sanitarny – w przypadku miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dział V

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000

Rozdział 1

Przedsięwzięcia wymagające oceny

Art. 61. 1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 65 ust. 1.

2. Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

- 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
- 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 98 ust. 1.

Art. 62. Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 63. 1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o której mowa w art. 61 ust. 1, przeprowadza się w ramach:

- 1) postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 90 ust. 1.

2. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 64 ust. 2, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 98 ust. 1, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 99 ust. 1.

3. Ocenę oddziaływania na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.

4. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

5. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 98 ust. 1, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 64. 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
  - a) środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi,
  - b) dobra materialne,
  - c) zabytki,
  - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a – c,
  - e) dostępność do złóż kopalin;
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu.

2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływanie przedsięwzięć na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami.

Art. 65. 1. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
  - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji,
  - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na terenach nieruchomości sąsiednich,
  - c) wykorzystywania zasobów naturalnych,
  - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
  - e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające:
  - a) obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych,

- b) obszary wybrzeży,
  - c) obszary górskie lub leśne,
  - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
  - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary sieci Natura 2000 wyznaczone w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
  - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone,
  - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
  - h) gęstość zaludnienia,
  - i) obszary przylegające do jezior,
  - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej;
- 3) rodzaj i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania – obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
  - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
  - c) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej,
  - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,

e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania.

2. Postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się art. 70.

Art. 66. 1. Postanowienia, o których mowa w art. 65 ust. 1 i 2, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
  - 2) organu, o którym mowa w art. 80, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 3 i pkt 10 – 12.
2. Organ zasięgający opinii przedkłada:
- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
  - 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
  - 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro

2012 oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

3. Organy, o których mowa w ust. 1, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 65 ust. 1, wydają opinię co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

4. Opinię, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 67. 1. Postanowienia, o których mowa w art. 65 ust. 1 i 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 65 ust. 1, przysługuje zażalenie.

3. Uzasadnienia postanowień, o których mowa w art. 65 ust. 1 i 2, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinny zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 65 ust. 1, uwzględnionych przy wydawaniu postanowień.

Rozdział 2

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

Art. 68. 1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać:

- 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
  - a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania,

- b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
  - c) przewidywane rodzaje i ilości zanieczyszczeń, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko;
  - 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
  - 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia;
  - 5) opis analizowanych wariantów, w tym:
    - a) wariantów racjonalnych wraz ze wskazaniem wariantu proponowanego przez wnioskodawcę,
    - b) wariantu najkorzystniejszego dla środowiska;
  - 6) określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko;
  - 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w szczególności na:
    - a) ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę i powietrze,
    - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masywnych ziemi, klimat i krajobraz,
    - c) dobra materialne,

- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
  - e) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a – d;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
- a) istnienia przedsięwzięcia,
  - b) wykorzystywania zasobów środowiska,
  - c) emisji;
- 9) opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko;
- 10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
- a) określenie założeń do:
    - ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
    - programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,
  - b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów

o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

- 11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej;
- 13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
- 14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
- 16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania;

- 17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;
- 18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
- 19) nazwisko osoby lub osób sporządzających raport;
- 20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na obszar Natura 2000.

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

Art. 69. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, powinien:

- 1) zawierać informacje, o których mowa w art. 68, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2 – 9 i pkt 11 – 13, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane;
- 2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2 – 9 i pkt 11 – 13, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane.

Art. 70. 1. Organ, określając zakres raportu, uwzględnia stan współczesnej wiedzy i metod badań oraz istniejące możliwości techniczne i dostępność danych.

2. Organ, określając zakres raportu, może – kierując się uytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

- 1) odstąpić od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 4, 13, 15 i 16; nie dotyczy to dróg publicznych oraz linii kolejowych – będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) wskazać:
  - a) rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania,

- b) rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy,
- c) zakres i metody badań.

Art. 71. 1. Wnioskodawca może, składając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zamiast raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, złożyć kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z wnioskiem o ustalenie zakresu raportu.

2. Ustalenie zakresu raportu jest obowiązkowe, w przypadku gdy przedsięwzięcie może transgranicznie oddziaływać na środowisko.

3. Organ określa zakres raportu w drodze postanowienia. W tym przypadku stosuje się art. 70.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie. Przepisy art. 45 stosuje się odpowiednio.

5. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 72. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 71 ust. 3, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
  - 2) organu, o którym mowa w art. 80, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 3 i pkt 10 – 13.
2. Organ zasięgający opinii przedkłada:
- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
  - 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia.

3. Opinię, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

4. Postanowienie, o którym mowa w art. 71 ust. 3, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach

Art. 73. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Art. 74. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

- 1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

- 3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 4) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, na wydobywanie kopalin ze złóż, na bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych – wydawanego na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 7) decyzji ustalającej warunki prowadzenia robót polegających na regulacji wód oraz budowie wałów przeciwpowodziowych, a także robót melioracyjnych, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne na terenach o szczególnych wartościach przyrodniczych, zwłaszcza na terenach, na których znajdują się skupienia roślinności o szczególnej wartości z punktu widzenia przyrodniczego, terenach o walorach krajobrazowych i ekologicznych, terenach masowych lęgów ptactwa, występowania skupień gatunków chronionych oraz tarlisk, zimowisk, przepławek i miejsc masowej migracji ryb i innych organizmów wodnych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

- 8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2003 r. Nr 178, poz. 1749, z późn. zm.²⁰⁾);
- 9) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.²¹⁾);
- 10) decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. Nr 80, poz. 721, z późn. zm.²²⁾);
- 11) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 359);
- 12) decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.²³⁾);
- 13) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięć Euro 2012 – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. Nr 173, poz. 1219).

2. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmiany:

- 1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:

- a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją,
  - b) zmianie danych wnioskodawcy;
- 2) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających także na:
- a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność,
  - b) przeniesieniu decyzji na inny podmiot.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 13. Złożenie wniosku powinno nastąpić nie później niż przed upływem 4 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3, może ulec wydłużeniu o 2 lata, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

5. W okresie, o którym mowa w ust. 3 i 4, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 13, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

6. Jeżeli przedsięwzięcie, dla którego została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, lub decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 13, może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wyznaczony po dniu wydania tych decyzji, uprawniony podmiot powinien złożyć, w terminie roku od dnia wyznaczenia tego obszaru, wnioski o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000. Przepisy ustawy o wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem obowiązku opiniowania przez organ, o którym mowa w art. 80.

Art. 75. 1. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

Art. 76. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 71 – kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 4 lub 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, zamiast mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz

obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012 oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w trzech egzemplarzach, wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

3. Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 77. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:
  - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
    - dróg,
    - linii kolejowych,
    - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
    - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
    - sztucznych zbiorników wodnych,

- b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,
  - c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
  - d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny;
- 2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
  - 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
  - 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.

3. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, realizowanego przez gminę, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości przedsięwzięcie jest realizowane.

4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami, prezydentami miast.

5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym

ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska.

6. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

7. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 78. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2 – 4, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. W przypadku skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do orzeczeń samorządowych kolegiów odwoławczych.

Art. 79. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga:

- 1) uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska;
  - 2) zasięgnięcia opinii organu, o którym mowa w art. 80, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 3 i pkt 10 – 13.
2. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię przedkłada:
- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
  - 2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia;

- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012 oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

3. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, następuje w drodze postanowienia.

4. Uzgodnienia i opinii, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

5. Do uzgodnienia i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 80. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 2, art. 72 ust. 1 pkt 2, art. 79 ust. 1 pkt 2 i art. 92 ust. 2 pkt 2, jest:

- 1) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w odniesieniu do:
  - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
    - dróg,
    - linii kolejowych,
    - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
    - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
    - sztucznych zbiorników wodnych,
  - b) pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie zadań okreś-

lonych dla niego w ustawie z dnia 14 marca 1985 r.
o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;

- 2) państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny – w odniesieniu do pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w zakresie zadań określonych dla tych organów w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej jest właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych jest właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

4. Niewydanie przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 2, art. 72 ust. 1 pkt 2, art. 79 ust. 1 pkt 2 i art. 92 ust. 2 pkt 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 66 ust. 4, art. 72 ust. 3, art. 79 ust. 4 i art. 92 ust. 6, traktuje się jako brak zastrzeżeń.

Art. 81. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 82. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 79 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub, jeżeli nie przeprowadzono oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w karcie informacyjnej przedsięwzięcia;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, jeżeli zostało przeprowadzone;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012 oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

Art. 83. 1. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż wnioskowany, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

2. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 84. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

- 1) określa:
  - a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia,
  - b) warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
  - c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 13, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10,
  - d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
  - e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

- 3) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10;
- 4) może nałożyć na wnioskodawcę:
  - a) obowiązki dotyczące zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonania kompensacji przyrodniczej,
  - b) obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej.

2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, w szczególności, jeżeli posiadane na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko.

3. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 85. 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 4 lit. b, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 86. 1. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2. Charakterystyka przedsięwzięcia i karta informacyjna przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 87. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko:
  - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o sposobie, w jaki zostały wzięte pod uwagę, i o zakresie, w jakim zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
  - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
    - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
    - uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 80,
    - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
  - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3;

2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 65 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonany z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 80.

Art. 88. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 13.

Art. 89. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Rozdział 4

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach decyzji innych, niż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach

Art. 90. 1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, przeprowadza się także:

- 1) na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, złożony do organu właściwego do wydania decyzji;
- 2) jeżeli organ właściwy do wydania decyzji stwierdzi taką potrzebę.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia przedkłada, wraz z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, raport

o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Przepis art. 71 i 72 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, organ właściwy do wydania decyzji stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w wyznaczonym terminie, określając jednocześnie zakres raportu.

4. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji do czasu zakończenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 91. 1. Po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, występuje do regionalnego dyrektora ochrony środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia.

2. Organ występujący o uzgodnienie przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10;
- 2) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 3) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 92. 1. Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

2. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje z wnioskiem:

- 1) do organu właściwego do wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 34 – 37;
- 2) do organu, o którym mowa w art. 80, o wydanie opinii.

3. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, przekazuje regionalnemu dyrektorowi ochrony środo-

wiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.

4. Regionalny dyrektor ochrony środowiska rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 3.

5. Regionalny dyrektor ochrony środowiska występując o opinię przedkłada dokumenty, o których mowa w art. 91 ust. 2.

6. Opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje w terminie 45 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w art. 91 ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

8. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 93. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 92 ust. 1, wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie postanowienia, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa;
- 2) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
  - a) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
  - b) wyniki opinii, o której mowa w art. 92 ust. 2 pkt 2,

- c) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Art. 94. Postanowienie, o którym mowa w art. 92 ust. 1, wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10.

Art. 95. 1. Właściwy organ wydaje decyzje, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:

- 1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postanowieniu, o którym mowa w art. 92 ust. 1.

2. W decyzjach, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, właściwy organ może:

- 1) nałożyć na wnioskodawcę obowiązki dotyczące:
  - a) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonania kompensacji przyrodniczej,
  - b) przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
  - c) ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 2) nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska – stwierdzić konieczność utworzenia obszaru ograniczone-

go użytkowania, jeżeli konieczność ta nie została stwierdzona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

- 4) zmienić wymagania, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 1 lit. c, jeżeli:
  - a) potrzeba taka została stwierdzona w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
  - b) zmiana ta nie spowoduje znaczącego zwiększenia możliwego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 96. 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 95 ust. 2 pkt 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzjach, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona, poświadczona przez właściwy organ, kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 97. 1. Decyzje, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, wymagają uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji powinno również zawierać informacje o sposobie, w jaki zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:

- 1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postanowieniu, o którym mowa w art. 92 ust. 1.

3. Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem regionalnego dyrektora ochrony środowiska i opinią organu, o którym mowa w art. 80.

Rozdział 5

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000

Art. 98. 1. Organ właściwy do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, należą w szczególności:
- 1) decyzje, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 13;
  - 2) koncesja, inna niż wymieniona w art. 74 ust. 1 pkt 4 – wydawana na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
  - 3) pozwolenie wodnoprawne, inne niż wymienione w art. 74 ust. 1 pkt 6 – wydawane na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
  - 4) zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów – wydawane na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

- 5) pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich – wydawane na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.²⁴⁾).

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, uzna, że przedsięwzięcie inne, niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wydaje postanowienie w sprawie nałożenia obowiązku przedłożenia właściwemu miejscowo regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska:

- 1) wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1;
- 2) karty informacyjnej przedsięwzięcia;
- 3) poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 4 lub 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, zamiast mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 5) wypisu i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony albo informacji o jego braku; nie dotyczy to drogi publicznej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, przedsięwzięć Euro 2012, przedsięwzięć wymagających koncesji na poszu-

kiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz bezzbiornikowego magazynowania substancji w górotworze.

Art. 99. 1. Po otrzymaniu dokumentów, o których mowa w art. 98 ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 65 ust. 1, w odniesieniu do oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, w szczególności w odniesieniu do integralności i spójności tych obszarów, oraz biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami, w drodze postanowienia, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może mieć znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000.

3. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska nakłada obowiązek przedłożenia, w dwóch egzemplarzach wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i określa zakres tego raportu. W tym przypadku stosuje się art. 70.

4. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie nie będzie mieć znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

5. Postanowienia, o których mowa w ust. 1 i 4, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w art. 98 ust. 3. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

7. Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 65 ust. 1.

8. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 100. 1. Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia, jeżeli:

- 1) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco oddziaływać na ten obszar;
- 2) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na ten obszar i jednocześnie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na ten obszar i jeżeli nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

4. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje z wnioskiem do organu, o którym mowa w art. 98 ust. 1, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 34 – 37, przekazując temu organowi raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

5. Organ, o którym mowa w art. 98 ust. 1, przekazuje regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.

6. Regionalny dyrektor ochrony środowiska rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 5.

7. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje w terminie 45 dni od dnia otrzymania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

8. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 101. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 100 ust. 1, wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie postanowienia, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa;
- 2) informacje o sposobie oraz w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Art. 102. Postanowienie, o którym mowa w art. 100 ust. 1, wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 98 ust. 1.

Art. 103. 1. Właściwy organ wydaje decyzję, o której mowa w art. 98 ust. 1, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w postanowieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1.

2. W decyzji, o której mowa w art. 98 ust. 1, właściwy organ może:

- 1) nałożyć na wnioskodawcę obowiązki dotyczące:

- a) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonania kompensacji przyrodniczej,
  - b) ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 2) w przypadku decyzji, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 – nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 98 ust. 1, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 104. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 103 ust. 2 pkt 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

Art. 105. 1. Decyzja, o której mowa w art. 98 ust. 1, wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji powinno również zawierać informacje o sposobie, w jaki zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione warunki realizacji przedsięwzięcia określone w postanowieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1.

Dział VI

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 106. 1. W razie stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek:

- 1) realizacji planowanych przedsięwzięć objętych:
  - a) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,
  - b) decyzjami, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, jeżeli w ramach postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- 2) realizacji projektów polityk, strategii, planów lub programów, o których mowa w art. 48 lub 51

– przeprowadza się postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się również na wniosek innego państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie albo realizacja projektu dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51.

Art. 107. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się także w przypadku, gdy możliwe oddziaływanie pochodzące spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej mogłoby ujawnić się na jej terytorium.

Art. 108. 1. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w przypadku uchylecia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1.

2. W przypadku postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko prowadzonego z udziałem państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, przepisy niniejszego działu stosuje się, o ile umowa międzynarodowa nie przewiduje inaczej.

Art. 109. Do postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko stosuje się art. 16 – 20.

Rozdział 2

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku przedsięwzięć

Art. 110. 1. Organ administracji właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1, przeprowadzający ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji planowanego przedsięwzięcia:

- 1) wydaje postanowienie o przeprowadzeniu postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w którym ustala zakres dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia tego postępowania oraz obowiązek sporządzenia tej dokumentacji przez wnioskodawcę, w języku państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie;
- 2) niezwłocznie informuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i przekazuje mu kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) przekazuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska:
  - a) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1,

- b) postanowienie, o którym mowa w art. 65 ust. 1, jeżeli zostało wydane, wraz z opiniami, o których mowa w art. 66 ust. 1,
- c) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.

4. Przez dokumentację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się:
- 1) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
  - 2) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1;
  - 3) postanowienie, o którym mowa w art. 65 ust. 1, jeżeli zostało wydane, wraz z opiniami, o których mowa w art. 66 ust. 1;
  - 4) część raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, która umożliwi państwu, na którego terytorium planowane przedsięwzięcie może oddziaływać, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 111. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po uzyskaniu informacji o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia niezwłocznie powiadamia o tym państwo, na którego terytorium przedsięwzięcie to może oddziaływać, informując o decyzji, która ma być dla tego przedsięwzięcia wydana, i o organie właściwym do jej wydania oraz załączając kartę informacyjną przedsięwzięcia.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w powiadomieniu o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko proponuje termin na odpowiedź, czy państwo, o którym mowa w ust. 1, jest zainteresowa-

ne uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

3. Jeżeli państwo, o którym mowa w ust. 1, powiadomi, że jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska:

- 1) w porozumieniu z organem administracji przeprowadzającym ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uzgadnia z tym państwem terminy etapów postępowania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu właściwych organów oraz społeczeństwa tego państwa;
- 2) przekazuje temu państwu:
  - a) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1,
  - b) postanowienie, o którym mowa w art. 65 ust. 1, jeżeli zostało wydane, wraz z opiniami, o których mowa w art. 66 ust. 1,
  - c) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 112. 1. Organ administracji przeprowadzający ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko prowadzi, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, konsultacje z państwem, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie. Konsultacje dotyczą środków eliminowania lub ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może przejąć prowadzenie konsultacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli uzna to za celowe ze względu na wagę lub złożoność sprawy.

3. W konsultacjach, o których mowa w ust. 1, uczestniczy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, a w konsultacjach, o których mowa w ust. 2, organ administracji przeprowadzający ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 113. 1. Uwagi i wnioski dotyczące karty informacyjnej przedsięwzięcia złożone przez państwo uczestniczące w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, rozpatruje się przy wydawaniu postanowień, o których mowa w art. 65 ust. 1 i art. 71 ust. 3.

2. Uwagi i wnioski złożone przez państwo uczestniczące w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w tym wyniki konsultacji, o których mowa w art. 112, rozpatruje się i uwzględnia przy wydawaniu decyzji.

3. Wydanie decyzji, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1, nie powinno nastąpić przed zakończeniem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 114. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko wydaną decyzję, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów

Art. 115. 1. W przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51, organ administracji opracowujący projekt tego dokumentu niezwłocznie informuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko skutków realizacji tego dokumentu i przekazuje mu projekt dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

2. Projekt dokumentu oraz prognozę oddziaływania na środowisko, w części która umożliwi państwu, na którego terytorium realizacja projektu może oddziaływać, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, sporządza się w języku tego państwa.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po uzyskaniu informacji o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko projektu dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51, niezwłocznie powiadamia o tym państwo, na którego terytorium realizacja projektu dokumentu może oddziaływać, załączając do powiadomienia projekt tego dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w powiadomieniu o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko proponuje termin na odpowiedź, czy państwo, o którym mowa w ust. 3, jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 116. Jeżeli państwo, o którym mowa w art. 115 ust. 3, powiadomi, że jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w porozumieniu z organem administracji przeprowadzającym strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko, uzgadnia z tym państwem terminy etapów postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu właściwych organów oraz społeczeństwa tego państwa.

Art. 117. 1. Organ administracji przeprowadzający strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko prowadzi, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, konsultacje z państwem, na którego terytorium może oddziaływać realizacja projektu dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51. Konsultacje dotyczą środków eliminowania lub ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może przejąć prowadzenie konsultacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli uzna to za celowe ze względu na wagę lub złożoność sprawy.

3. W konsultacjach, o których mowa w ust. 1, uczestniczy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, a w konsultacjach, o których mowa w ust. 2, organ administracji przeprowadzający strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko.

Art. 118. 1. Wyniki konsultacji, o których mowa w art. 117, rozpatruje się przed przyjęciem dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51.

2. Przyjęcie dokumentu, o którym mowa w art. 48 lub 51, nie powinno nastąpić przed zakończeniem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 119. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko dokument, o którym mowa w art. 48 lub 51, wraz z podsumowaniem, o którym mowa w art. 58 ust. 2.

Rozdział 4

Postępowanie w przypadku oddziaływania pochodzącego z zagranicy

Art. 120. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po otrzymaniu dokumentów zawierających informacje o:

- 1) przedsięwzięciu podejmowanym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego realizacja może oddziaływać na środowisko na jej terytorium,
  - 2) projekcie dokumentu opracowywanym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego skutki realizacji mogą oddziaływać na środowisko na jej terytorium
- niezwłocznie przekazuje je regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na obszar możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 121. 1. Po stwierdzeniu zasadności przystąpienia do postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, regionalny dyrektor ochrony środowiska wyklada do wglądu w języku polskim dokumenty, o których mowa w art. 120, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do analizy oddziaływania przedsięwzięcia albo skutków realizacji dokumentu na środowisko. Przepisy działu III rozdziałów 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska przygotowuje i przedkłada Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska projekt stanowiska dotyczącego przedsięwzięcia albo projektu dokumentu, których realizacja może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powiadamia państwo podejmujące przedsięwzięcie albo opracowujące projekt dokumentu, których realizacja może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o stanowisku dotyczącym odpowiednio tego przedsięwzięcia albo dokumentu.

Art. 122. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, niezwłocznie po otrzymaniu od państwa podejmującego przedsięwzięcie albo opracowującego projekt dokumentu, których realizacja może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzji w sprawie tego przedsięwzięcia lub przyjętego już dokumentu, powiadamia o tym regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego ze względu na obszar możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska podaje do publicznej wiadomości informację odpowiednio o decyzji albo dokumencie, o których mowa w ust. 1, i o możliwościach zapoznania się z ich treścią.

Dział VII

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 123. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest centralnym organem administracji rządowej powołanym do realizacji zadań, o których mowa w art. 129 ust. 1.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podlega ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Art. 124. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wykonuje swoje zadania przy pomocy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, która jest państwową jednostką budżetową.

2. Organizację Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska określa statut, nadany w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska.

3. Przy nadawaniu statutu uwzględnia się zakres działalności Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Art. 125. 1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem administracji rządowej niezespólonej, właściwym do realizacji zadań, o których mowa w art. 133 ust. 1, na obszarze województwa.

2. W przypadkach określonych ustawą regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje akty prawa miejscowego, w formie zarządzeń.

Art. 126. 1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska wykonuje swoje zadania przy pomocy regionalnej dyrekcji ochrony środowiska, która jest państwową jednostką budżetową, oraz przy współpracy z dyrektorami parków krajobrazowych lub zespołów parków krajobrazowych.

2. Organizację regionalnej dyrekcji ochrony środowiska określa statut, nadany w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

3. Przy nadawaniu statutu uwzględnia się zakres działalności regionalnej dyrekcji ochrony środowiska.

Art. 127. 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby odpowiednio Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, zatrudniony w nich członek korpusu służby cywilnej może zostać przeniesiony między tymi urzędami, z zachowaniem prawa do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli wynagrodzenie przysługujące na nowym stanowisku pracy jest niższe od wynagrodzenia przysługującego dotychczas.

2. Przeniesienie urzędnika służby cywilnej do innej miejscowości w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na okres nie

dłuższy niż dwa lata. Przeniesienie takie może nastąpić najwyżej dwa razy w czasie trwania stosunku pracy urzędnika służby cywilnej.

3. Przeniesienie pracownika służby cywilnej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu maksymalnie o 3 miesiące. Przeniesienie takie może nastąpić najwyżej dwa razy w czasie trwania stosunku pracy pracownika służby cywilnej.

4. Niedopuszczalne jest przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, bez zgody członka korpusu służby cywilnej – kobiety w ciąży lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu, a także w przypadku, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne członka korpusu służby cywilnej.

5. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje:

- 1) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – w odniesieniu do urzędnika służby cywilnej;
- 2) pracodawca, u którego pracownik służby cywilnej ma być zatrudniony, w porozumieniu z pracodawcą, u którego pracownik służby cywilnej jest dotychczas zatrudniony.

6. Członkowi korpusu służby cywilnej przeniesionemu do innego urzędu w innej miejscowości przysługuje mieszkanie udostępnione przez urząd, do którego członek korpusu służby cywilnej został przeniesiony, albo świadczenie na pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego wypłacane w okresie przeniesienia, jeżeli:

- 1) członek korpusu służby cywilnej albo jego współmałżonek nie posiadają mieszkania lub budynku mieszkalnego w miejscowości, do której następuje przeniesienie;
- 2) przeniesienie następuje do miejscowości znacznie oddalonej od dotychczasowego miejsca zamieszkania pracownika.

7. Członkowi korpusu służby cywilnej przeniesionemu do innego urzędu w innej miejscowości przysługuje także:

- 1) jednorazowe świadczenie z tytułu przeniesienia:
  - a) na okres nie dłuższy niż miesiąc – w wysokości miesięcznego wynagrodzenia,
  - b) na okres dłuższy niż miesiąc – w wysokości trzy-miesięcznego wynagrodzenia;
- 2) zwrot kosztów przejazdu członka korpusu służby cywilnej i członków jego rodziny, związanego z przeniesieniem, a także zwrot kosztów przewozu mienia;
- 3) urlop z tytułu przeniesienia w łącznym wymiarze 3 dni.

8. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) odległość między dotychczasowym miejscem zamieszkania członka korpusu służby cywilnej a miejscowością, do której jest przenoszony, warunkującą udostępnienie mieszkania albo zwrot kosztów najmu lokalu mieszkalnego, ustaloną z uwzględnieniem możliwości komunikacyjnych w zakresie dojazdu do pracy;
- 2) powierzchnię mieszkania udostępnianego członkowi korpusu służby cywilnej albo sposób ustalania maksymalnej wysokości zwrotu kosztów najmu lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej członka korpusu służby cywilnej oraz mając na względzie przeciętne ceny wynajmu mieszkań w miejscowości, do której następuje przeniesienie oraz wymóg racjonalnego gospodarowania środkami budżetowymi;
- 3) maksymalną wysokość zwrotu kosztów przejazdu i przewozu mienia, związanych z przeniesieniem, oraz sposób ustalania wysokości świadczeń, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę konieczność

zrekompensowania kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości;

- 4) sposób przyznawania oraz wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 6 i 7, mając na uwadze zapewnienie sprawnego przebiegu przyznawania oraz wypłaty tych świadczeń.

Rozdział 2

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

Art. 128. 1. Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Art. 129. 1. Do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska należy:

- 1) współudział w realizacji polityki ochrony środowiska w zakresie ochrony przyrody i kontroli procesu inwestycyjnego;
- 2) kontrola odpowiedzialności za szkody w środowisku;
- 3) gromadzenie danych i sporządzanie informacji o sieci Natura 2000 i innych obszarach chronionych oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 4) współpraca z właściwymi organami ochrony środowiska innych państw i organizacjami międzynarodowymi oraz Komisją Europejską;

- 5) współpraca z Głównym Konserwatorem Przyrody i Państwową Radą Ochrony Przyrody w sprawach ochrony przyrody;
- 6) współpraca z organami samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
- 7) udział w strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko;
- 8) udział w postępowaniach w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 9) wykonywanie zadań związanych z siecią Natura 2000, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 10) współpraca z organizacjami ekologicznymi.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zwracać się do Państwowej Rady Ochrony Przyrody o wydanie opinii w sprawach z zakresu ochrony przyrody należących do jego kompetencji.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Art. 130. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko, w tym danych o dokumentacji sporządzanej w ramach tych postępowań.

Art. 131. 1. Organy właściwe do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko są obowiązane do corocznego przedkładania Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca marca, informacji o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko, niezbędnych do prowadzenia bazy

danych, o której mowa w art. 130, w tym danych o dokumentacji sporządzanej w ramach tych ocen, za rok poprzedni.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą monitorowania ocen oddziaływania na środowisko oraz strategicznych ocen oddziaływania na środowisko.

Rozdział 3

Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska

Art. 132. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powołuje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska spośród osób posiadających dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku dającym kwalifikacje do wykonywania zadań określonych w ustawie oraz posiadających co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w zakresie ochrony środowiska. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odwołuje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Art. 133. 1. Do zadań regionalnego dyrektora ochrony środowiska należy:

- 1) udział w strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) przeprowadzanie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko lub udział w tych ocenach;
- 3) tworzenie i likwidacja form ochrony przyrody na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) ochrona i zarządzanie obszarami Natura 2000 i innymi obszarami przyrodniczo cennymi objętymi formami ochrony przyrody na zasadach i w zakresie określonym ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 5) wydawanie decyzji na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

- 6) przeprowadzanie postępowań i wykonywanie innych zadań, o których mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
- 7) przekazywanie danych do bazy, o której mowa w art. 130;
- 8) współpraca z organami samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
- 9) współpraca z organizacjami ekologicznymi w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska może zwrócić się do regionalnej rady ochrony przyrody o wydanie opinii w sprawach z zakresu ochrony przyrody należących do jego kompetencji.

Rozdział 4

Komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko

Art. 134. 1. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, zwana dalej „Krajową Komisją”, jest organem opiniodawczo-doradczym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

2. Przewodniczącą Krajowej Komisji, zastępców przewodniczącego, sekretarza i członków Krajowej Komisji, w liczbie od 40 do 60, powołuje i odwołuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska spośród przedstawicieli nauki, praktyki oraz organizacji ekologicznych.

3. Do zadań Krajowej Komisji należy w szczególności:

- 1) wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;

- 2) monitorowanie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz przedstawianie opinii i wniosków, w tym dotyczących rozwoju metodologii i programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
- 3) wydawanie opinii w sprawach projektów aktów prawnych dotyczących systemu ocen oddziaływania na środowisko;
- 4) współpraca z regionalnymi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może, na wniosek regionalnego dyrektora ochrony środowiska, zwrócić się do Krajowej Komisji o wydanie opinii w sprawach należących do kompetencji regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Art. 135. 1. Regionalne komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko, zwane dalej „regionalnymi komisjami”, są organami opiniodawczo-doradczymi regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

2. Przewodniczącą regionalnej komisji, zastępcę przewodniczącego, sekretarza i członków komisji, w liczbie od 20 do 40, powołuje i odwołuje regionalny dyrektor ochrony środowiska spośród przedstawicieli nauki, praktyki oraz organizacji ekologicznych.

3. Do zadań regionalnych komisji należy w szczególności:

- 1) wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;
- 2) przedstawianie opinii i wniosków dotyczących rozwoju programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
- 3) współpraca z Krajową Komisją i innymi regionalnymi komisjami.

4. Regionalny dyrektor ochrony środowiska może, na wniosek starosty, zwrócić się do regionalnej komisji o wydanie opinii w sprawach należących do kompetencji starosty w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

Art. 136. 1. Wydatki związane z działalnością Krajowej Komisji i regionalnych komisji są pokrywane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

2. Obsługę biurową Krajowej Komisji i regionalnych komisji zapewnia odpowiednio Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 137. Członkom Krajowej Komisji i regionalnych komisji oraz zaproszonym na posiedzenie specjalistom zamieszkałym poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie, i biorącym udział w posiedzeniu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Art. 138. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób funkcjonowania Krajowej Komisji oraz regionalnych komisji,
  - 2) organizację komisji,
  - 3) tryb działania komisji
- kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego wypełniania przez te komisje ich ustawowych zadań.

Dział VIII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 139. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.²⁵⁾) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. W postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczącym przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz w sprawie ustalenia lokalizacji autostrad oraz dróg ekspresowych, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym, jeżeli zgłosi swój udział w postępowaniu.”.

Art. 140. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.²⁶⁾) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Art. 5a. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może powierzyć, w drodze decyzji administracyjnej, dyrektorowi regionalnej dykcji Lasów Państwowych wykonywanie zadań poza terenami jego działania w zakresie związanym z funkcjonowaniem i ochroną obszarów Natura 2000.”.

Art. 141. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 103 w ust. 3 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) warunków hydrogeologicznych w związku z projektowaniem inwestycji mogących zanieczyścić wody podziemne – w odniesieniu do inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika z przepisów ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”.

Art. 142. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z ustaleniami określonymi w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...), lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 i 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.²⁹⁾), wymaganiami ustawy, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej;”;

2) w art. 28 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę wymagającym

udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepis art. 45 ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 29:

a) w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) tymczasowych obiektów budowlanych, niepołączonych trwale z gruntem i przewidzianych do rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce w terminie określonym w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ale nie później niż przed upływem 120 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu;”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony, w rozumieniu ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wymagają pozwolenia na budowę.”;

4) w art. 30 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenia właściwemu organowi wymaga, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3:”;

b) w pkt 3 uchyla się lit. c,

c) uchyla się ust. 5a;

5) w art. 32:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli jest ona wymagana przepisami ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 2 nie dotyczy przypadków, w których stanowisko powinno być wyrażone w drodze decyzji, oraz uzgodnienia i opiniowania przeprowadzanego w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.”;

6) w art. 33:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi oraz zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7, aktualnym na dzień opracowania projektu; nie dotyczy to uzgodnienia i opiniowania przeprowadzanego w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;”

b) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pozwolenia, uzgodnienia lub opinie innych organów, a także inne dokumenty, wymagane przepisami szczególnymi; nie dotyczy to uzgodnienia i opinii uzyskiwanych w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;”;

7) w art. 35:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”;

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do pozwolenia na budowę wydawanego dla przedsięwzięcia podlegającego ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.”;

8) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję o pozwoleniu na budowę właściwy organ przesyła niezwłocznie wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta albo organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazują przypadki, gdy informacje o wydanych decyzjach o pozwoleniu na budowę podaje się do publicznej wiadomości oraz, gdy dane o tych decyzjach zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”;

9) w art. 49 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Decyzje, o których mowa w ust. 4, mogą być wydane po uprzednim przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli jest ona wymagana przepisami ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

10) w art. 71 uchyla się ust. 4a.

Art. 143. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.³⁰⁾) w art. 33 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jeżeli Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wydał zezwolenie na zabicie zwierząt objętych ochroną gatunkową, mogą one być uśmiercone przy użyciu broni myśliwskiej przez osoby uprawnione do posiadania tej broni.”.

Art. 144. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.³¹⁾) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ministrowi właściwemu do spraw środowiska podlega Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”.

Art. 145. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.³²⁾) w załączniku do ustawy po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) regionalni dyrektorzy ochrony środowiska”.

Art. 146. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 i Nr 111, poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 2 i 3;

2) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisów ustawy nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach prawa atomowego.”;

3) w art. 3:

a) uchyla się pkt 11a i 19,

b) po pkt 38 dodaje się pkt 38a – 38c w brzmieniu:

- „38a) ściekach bytowych – rozumie się przez to ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków;
- 38b) ściekach komunalnych – rozumie się przez to ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, odprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych;
- 38c) ściekach przemysłowych – rozumie się przez to ścieki, niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu;”;

4) uchyla się art. 9 – 11;

5) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...), w postępowaniu, którego przedmiotem jest

sporządzenie projektu polityki ekologicznej państwa.”;

6) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ, o którym mowa w ust. 1, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu ochrony środowiska.”;

7) w tytule I w dziale IV uchyla się rozdział 1;

8) uchyla się art. 30;

9) w tytule I uchyla się dział V i VI;

10) w art. 75 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wymagany zakres kompensacji przyrodniczej w przypadku przedsięwzięć, dla których była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na podstawie ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, określa odpowiednio decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach oraz inne decyzje, przed wydaniem których została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.”;

11) w art. 76 w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na 30 dni przed terminem oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziały-

wać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, inwestor jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o planowanym terminie:";

12) w art. 92 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku ryzyka występowania przekroczeń dopuszczalnych lub alarmowych poziomów substancji w powietrzu w danej strefie, sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii właściwego starosty, określi, w drodze uchwały, plan działań krótkoterminowych, w którym ustala się działania mające na celu:";

13) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na obszarze, na którym istnieje przekroczenie dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu, w odniesieniu do zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, marszałek województwa może, w drodze decyzji, nałożyć na podmiot korzystający ze środowiska, który prowadzi działalność powodującą wprowadzanie substancji do powietrza, obowiązek prowadzenia pomiarów poziomów tej substancji w powietrzu.”;

14) w art. 112b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wartości wskaźnika hałasu, o którym mowa w art. 112a

pkt 1 lit. a, uwzględniając potrzebę prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem, potrzebę stosowania wskaźników hałasu do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska oraz obowiązujące w tym zakresie dokumenty normalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217).”;

15) w art. 115a uchyla się ust. 6;

16) w art. 118 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przez teren zagrożony hałasem rozumie się teren, na którym są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N , o których mowa w art. 113.”;

17) w art. 120 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Marszałek województwa przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska program ochrony środowiska przed hałasem niezwłocznie po uchwaleniu programu przez sejmik województwa.”;

18) art. 122a otrzymuje brzmienie:

„Art. 122a. 1. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są stacjami elektroenergetycznymi lub napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV, lub instalacjami radiokomunikacyjnymi, radionawigacyjnymi lub radiolokacyjnymi

mi, emitującymi pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, są obowiązani do wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku:

- 1) bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji lub urządzenia;
- 2) każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym zmiany spowodowanej zmianami w wyposażeniu instalacji lub urządzenia, o ile zmiany te mogą mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja lub urządzenie.

2. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.”;

19) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi, aktualizowany corocznie, rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, z wyszczególnieniem przekroczeń dotyczących:

- 1) terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
  - 2) miejsc dostępnych dla ludności.
2. Przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego.”;

20) w art. 135 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.
2. Obszar ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dla zakładów, lub innych obiektów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako

takie przedsięwzięcie, tworzy sejmik województwa, w drodze uchwały.”;

21) art. 136d otrzymuje brzmienie:

„Art. 136d. 1. Strefę przemysłową tworzy, w drodze uchwały, sejmik województwa.

2. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym oraz regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

3. Uchwała o utworzeniu strefy przemysłowej określa:

1) granice i obszar strefy przemysłowej;

2) rodzaje działalności, których prowadzenie jest dopuszczalne na terenie strefy przemysłowej z uwagi na możliwość występowania przekroczeń standardów jakości środowiska lub przekroczeń wartości odniesienia, o których mowa w art. 222.

4. Uchwała o utworzeniu strefy przemysłowej może określać:

1) niektóre standardy jakości środowiska lub wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, których przekraczanie na terenie strefy przemysłowej jest dozwolone;

2) warunki prowadzenia działalności na terenie strefy przemysłowej

istotne z punktu widzenia nieprzekraczania standardów jakości środowiska lub wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, poza jej terenem oraz z uwagi na ochronę życia lub zdrowia ludzi, w szczególności wymagań norm bezpieczeństwa i higieny pracy.”;

22) w art. 152 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Informacje zawarte w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 i 6, prowadzący instalację, objętą obowiązkiem zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pól elektromagnetycznych, przedkłada także państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.”;

23) w art. 154 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 188 stosuje się odpowiednio.”;

24) w art. 179 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) fragment mapy akustycznej obejmującej określony powiat – właściwemu marszałkowi województwa i staroście.”;

25) w art. 181 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Organ ochrony środowiska, na wniosek prowadzącego instalację, może objąć jednym pozwoleniem instalacje położone na obszarze swojej własności.”;

26) w art. 185 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz

decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji; w tym przypadku stosuje się przepis art. 42 ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

27) w art. 193:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzji stwierdzającej wygaśnięcie pozwolenia nie wydaje się, jeżeli prowadzący instalację uzyska nowe pozwolenie.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Pozwolenie nie wygasa, jeżeli nastąpiło przeniesienie praw i obowiązków, o którym mowa w art. 190, albo nastąpiło połączenie, podział lub przekształcenie spółek handlowych na podstawie przepisów tytułu IV Kodeksu spółek handlowych albo ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.³³⁾), albo na podstawie innych przepisów.”;

28) w art. 202 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W pozwoleniu zintegrowanym ustala się dopuszczalną wielkość emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza z instalacji, niezależnie od tego, czy wymagane byłoby dla niej, zgodnie z ustawą, uzyskanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza; przepisu art. 224 ust. 3 nie stosuje się w przypadku instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego.”;

29) w art. 208 w ust. 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) kopię wniosku o wydanie decyzji albo decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli została wydana.”;

30) w art. 211 uchyla się ust. 3a;

31) w art. 212 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska prowadzi rejestr wniosków o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wydanych pozwoleń zintegrowanych.”;

32) art. 218 otrzymuje brzmienie:

„Art. 218. Organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest wydanie pozwolenia zintegrowanego lub decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji.”;

33) art. 219 otrzymuje brzmienie:

„Art. 219. W razie możliwości wystąpienia znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku nowej lub istotnie zmienianej instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zin-

tegrowanego, stosuje się odpowiednio przepisy – działu VI ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z tym, że przez dokumentację, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, rozumie się część wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, która umożliwi państwu, na którego terytorium może oddziaływać instalacja wymagająca uzyskania takiego pozwolenia, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.”;

34) w art. 236d ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Karę pieniężną wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 i 2, stała się ostateczna.
4. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

35) w art. 238 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przeгляд ekologiczny instalacji, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, powinien zawierać.”;

36) art. 240 otrzymuje brzmienie:

„Art. 240. Jeżeli możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko wynika z funkcjonowania instalacji, która nie jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ właściwy do nałożenia obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego określa, które z wymagań wymienionych w art. 238 należy spełnić, sporządzając przegląd.”;

37) w art. 260 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informację o występujących zagrożeniach, podjętych środkach zapobiegawczych i o działaniach, które będą podjęte w przypadku wystąpienia awarii przemysłowej, przedstawianą społeczeństwu i właściwym organom Państwowej Straży Pożarnej, wojewodzie, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, staroście, wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta;”;

38) w art. 281 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa dotyczących ustalania opłaty prolongacyjnej.”;

39) w art. 292 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku wymaganego pozwolenia podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone o 500 % za:”;

40) w art. 365:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, użytkowanie instalacji eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji związanych z przedsięwzięciem zaliczonym do mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji:”;

41) w art. 367 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) niezgłoszenia instalacji przez podmiot korzystający ze środowiska lub eksploatacji instalacji niezgodnie z informacją zawartą w zgłoszeniu”;

42) w art. 378:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 115a ust. 1, art. 149 ust. 1, art. 150, art. 152 ust. 1, art. 154

ust. 1, art. 178, art. 183, art. 237 i art. 362 ust. 1 – 3, jest starosta.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych.”,

b) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1.

2b. Przy ustalaniu właściwości organów ochrony środowiska, instalacje powiązane technologicznie, eksploatowane przez różne podmioty, kwalifikuje się jako jedną instalację.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania samorządu województwa, o których mowa w ust. 2a, art. 91 ust. 1, 3 i 4, art. 92 ust. 1, art. 94 ust. 2, art. 95 ust. 1, art. 96,

art. 119 ust. 2, art. 135 ust. 2, art. 162 ust. 3, 6 i 7, art. 426 ust. 2 i 5, art. 428 ust. 1, art. 430 ust. 2, art. 434, art. 435 ust. 3, 5 i 6, art. 437 ust. 1, 2, 4 i 8 oraz art. 441 ust. 1, 2 i 4, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

43) w tytule VII w dziale II uchyla się rozdział 3;

44) w art. 413 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) regionalny dyrektor ochrony środowiska albo jego zastępca albo wojewódzki inspektor ochrony środowiska albo jego zastępca;”;

45) w art. 423 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O ustalenie programu dostosowawczego może ubiegać się prowadzący istniejącą instalację, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, objętą obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, należąca do grup wskazanych na podstawie art. 425.”.

Art. 147. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) w art. 14 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw środowiska zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...), przy opracowywaniu krajowego planu gospodarki odpadami.”.

Art. 148. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.³⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałków województw i dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w sprawach określonych ustawą.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy ust. 3 nie mają zastosowania w sprawach, o których mowa w art. 72 ust. 3, art. 74b ust. 1 i 4, art. 74c, art. 85 ust. 3, art. 86 ust. 1 i art. 164 ust. 9 ustawy.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starostów realizujących:

- 1) zadania z zakresu administracji rządowej, określone w ustawie;
- 2) kompetencje organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Odwołania od decyzji starostów realizujących zadania, o których mowa w ust. 4, wnosi się do dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na którego obszarze właściwości

następuje szczególne korzystanie z wód lub są podejmowane czynności wymagające pozwolenia wodnoprawnego albo czynności wymagające decyzji starosty w zakresie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zadania marszałka województwa, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, art. 140 ust. 2 i art. 186 ust. 3, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

2) w art. 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz warunków zabudowy w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.³⁵⁾) – dla przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest marszałek województwa lub dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.”;

3) w art. 43:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Aglomeracje, o których mowa w ust. 1, wyznacza, po uzgodnieniu z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej i właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz po zasięgnięciu opinii zainteresowanych gmin, sejmik województwa w drodze uchwały; jeżeli aglomeracja obejmowałaby tereny położone w dwóch lub więcej województwach, właściwy do wyznaczenia aglomeracji jest sejmik tego województwa,

na którego terenie będzie się znajdować największa część aglomeracji.”,

b) w ust. 3b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Marszałek województwa przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, nie później niż do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w województwie, zawierające:”

c) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedkłada marszałkowi województwa corocznie, nie później niż do dnia 28 lutego, informacje, o których mowa w ust. 3b, za rok ubiegły.”;

4) w art. 70 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Wyszukiwanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów oraz ich przesyłanie odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...), regulujących zasady dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie.”;

5) art. 85a otrzymuje brzmienie:

„Art. 85a. Decyzje, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 3 i art. 85 ust. 4, wymagają uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.”;

6) w art. 119:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej opracowując program wodno-środowiskowy kraju, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej sporządzając lub aktualizując plan, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 2, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej sporządzając lub aktualizując plan, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 3, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,

d) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„7. Zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów środowiskowych, w szczególności w opracowywaniu, przeglądzie i uaktualnianiu planów, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a, Prezes Krajowe-

go Zarządu Gospodarki Wodnej podaje do publicznej wiadomości, w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłaszania uwag.”,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Udostępnienie przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej materiałów źródłowych wykorzystanych do opracowania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, odbywa się na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

7) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. 1. Warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni ustala, w drodze aktu prawa miejscowego, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, po ich uzgodnieniu z Prezesem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, kierując się ustaleniami planu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a.

2. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej ustalając warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 4 i 5, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie

z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

8) w art. 134 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do przejęcia praw i obowiązków wynikających z pozwolenia na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 140:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem właściwym do wydawania pozwoleń wodnoprawnych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, jest starosta, wykonujący to zadanie jako zadanie z zakresu administracji rządowej.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli szczególne korzystanie z wód, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji bądź urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,”,

– uchyla się pkt 6,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku, gdy szczególne korzystanie z wód lub wykonywanie urządzeń wodnych

odbywa się na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, pozwolenie wodnoprawne wydaje dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

2b. W przypadku, gdy szczególne korzystanie z wód lub wykonywanie urządzeń wodnych jest związane z przedsięwzięciem realizowanym w części na terenie zamkniętym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, dla całego przedsięwzięcia pozwolenie wodnoprawne wydaje dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.”;

10) w art. 142 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) opłaty z umów, o których mowa w art. 217 ust. 6.”;

11) w art. 186 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na żądanie poszkodowanego organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego, a jeżeli szkoda nie jest następstwem pozwolenia wodnoprawnego – właściwy marszałek województwa, ustala wysokość odszkodowania w drodze decyzji; decyzja jest niezaskarżalna.”.

Art. 149. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.³⁶⁾):

1) w art. 11 w pkt 8 dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;”;

2) w art. 17 w pkt 6 dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;”;

3) w art. 53 w ust. 4:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do innych niż wymienione w pkt 7 obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody;”

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – dla przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska;”

Art. 150. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. Nr 80, poz. 721, z późn. zm.³⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może być wydana po uprzednim przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) w art. 11d w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności:”;

3) w art. 11f w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności:”.

Art. 151. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.³⁸⁾):

- 1) użyte w art. 27 ust. 1, w art. 31, w art. 32 ust. 1, w art. 38, w art. 57 ust. 1, w art. 58 ust. 1 i 2, w art. 60 ust. 2, w art. 61 ust. 7 i 8, w art. 63 ust. 1, 4, 5 pkt 2 i ust. 9, w art. 67 ust. 1, w art. 68 ust. 1, w art. 74 ust. 1, w art. 75 ust. 1, 4 i 5, w art. 77 ust. 2, 10, 11 i 13, w art. 111 ust. 1, w art. 113 ust. 1 i 4 oraz w art. 121 ust. 2 w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska”;
- 2) użyty w art. 32 ust. 3, w art. 35 ust. 3, w art. 36 ust. 3, w art. 53, w art. 58 ust. 1, w art. 60 ust. 3 i 5, w art. 62 ust. 1, w art. 63 ust. 8 i 9, w art. 68 ust. 1 pkt 5, w art. 75 ust. 5, w art. 76 ust. 3, w art. 77 ust. 1 – 3 i 10, w art. 114 ust. 1 i 2, w art. 118 ust. 1, w art. 122 ust. 1 – 3, w art. 126 ust. 3 – 5 i 6 pkt 2 lit. b oraz w art. 131 pkt 8 i 11 w różnej liczbie i przypadku, wyraz „województwo” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „regionalny dyrektor ochrony środowiska”;
- 3) w art. 13 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
  - „4. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, może wprowadzić opłaty za wstęp na obszar rezerwatu przyrody, kierując się potrzebą ochrony przyrody.

5. Regionalny dyrektor ochrony środowiska ustala stawki opłat, o których mowa w ust. 4, przy czym opłata za jednorazowy wstęp do rezerwatu nie może przekraczać kwoty 6 zł waloryzowanej o prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty w ustawie budżetowej.”;

4) w art. 17 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”;

5) w art. 19:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ sporządzający projekt planu ochrony, o którym mowa w ust. 1, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1a i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku dokonywania zmiany planu ochrony.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia, w drodze aktu prawa miejscowego

w formie zarządzenia, plan ochrony dla rezerwatu przyrody w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu planu lub odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt jest niezgodny z celami ochrony przyrody. Plan ochrony może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Wojewoda ustanawia, w drodze rozporządzenia, plan ochrony dla parku krajobrazowego w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu planu lub odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt jest niezgodny z celami ochrony przyrody. Plan ochrony może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Plan ochrony dla rezerwatu przyrody położonego na terenie kilku województw ustanawia regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego terenie znajduje się największa powierzchnia tego rezerwatu, w porozumieniu z pozostałymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska.”;

6) w art. 24 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia .... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”;

7) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli stwierdzone lub przewidywane zmiany w środowisku zagrażają lub mogą zagrażać roślinom, zwierzętom lub grzybom objętym ochroną gatunkową, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a na obszarach morskich Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, jest obowiązany, po zasięgnięciu opinii właściwej regionalnej rady ochrony przyrody oraz zarządcy lub właściciela terenu, podjąć działania w celu zapewnienia trwałego zachowania gatunku, jego siedliska lub ostoi, eliminowania przyczyn powstawania zagrożeń oraz poprawy stanu ochrony jego siedliska lub ostoi.”;

8) w art. 91:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) regionalny dyrektor ochrony środowiska;”;

9) uchyla się art. 93;

10) w art. 95 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) regionalna rada ochrony przyrody, działająca przy regionalnym dyrektorze ochrony środowiska;”;

11) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Członków regionalnej rady ochrony przyrody, w liczbie od 20 do 30 na kadencję trwającą 5 lat powołuje, w drodze zarządzenia, regionalny dyrektor ochrony środowiska spośród działających na rzecz ochrony przyrody przedstawicieli nauki, praktyki,

organizacji ekologicznych i Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz sejmiku województwa.

2. Regionalna rada ochrony przyrody wybiera ze swojego grona przewodniczącego i zastępców oraz uchwała regulamin działania.
3. Do zadań regionalnej rady ochrony przyrody należy w szczególności:
  - 1) ocena realizacji zadań w zakresie ochrony przyrody;
  - 2) opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie ochrony przyrody wydawanych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
  - 3) przedstawianie wniosków i opinii w sprawach ochrony przyrody;
  - 4) opiniowanie planów rozwoju i strategii wojewódzkich w zakresie ochrony przyrody.
4. Wydatki związane z działalnością regionalnej rady ochrony przyrody są pokrywane ze środków regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”;

12) w art. 111 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projek-

tu krajowej strategii ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z projektem programu działań, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 152. W ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Krajowy Administrator zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...), przy opracowywaniu projektu krajowego planu, o którym mowa w art. 14 ust. 4.”.

Art. 153. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493):

1) w art. 6 w pkt 11 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych, mającą znaczący negatywny wpływ na osiągnięcie lub utrzymanie właściwego stanu ochrony tych gatunków lub siedlisk przyrodniczych, z tym że szkoda w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych nie obejmuje uprzednio zidentyfikowanego negatywnego wpływu, wynikającego z działania podmiotu korzystającego ze środowiska zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub zgodnie z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia ... o udziale społeczeństwa w ochronie śro-

dowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr ..., poz. ...),”;

2) dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„7a. Organem wyższego stopnia w stosunku do regionalnego dyrektora ochrony środowiska jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”;

3) użyty w art. 7 ust. 1 – 3 i w art. 35 ust. 2, w różnej liczbie i przypadku, wyraz „wojewoda” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „regionalny dyrektor ochrony środowiska”;

4) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. W trakcie realizacji działań naprawczych, właściwy organ ochrony środowiska może podjąć decyzję o ich zaniechaniu, jeżeli:

- 1) dotychczas zrealizowane działania naprawcze gwarantują, że nie ma znaczącego ryzyka wystąpienia negatywnego wpływu na zdrowie ludzi, gatunki chronione, chronione siedliska przyrodnicze lub na wody oraz
- 2) koszty dalszych działań naprawczych, które miałyby doprowadzić do osiągnięcia stanu początkowego lub do niego zbliżonego, byłyby nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do korzyści osiągniętych w środowisku.”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 154. 1. Do spraw wszczętych, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 146, przed dniem wejścia w życie ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną stosuje się, z zastrzeżeniem art. 155 ust. 1, przepisy dotychczasowe, z tym że dotychczasowe kompetencje:

- 1) ministra właściwego do spraw środowiska przejmuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
- 2) wojewodów i marszałków województw przejmują regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

2. Na postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 1, wydane przez wojewodów, marszałków województw, organy inspekcji sanitarnej, dyrektorów urzędu morskiego oraz starostów nie przysługuje zażalenie.

3. Odwołania od decyzji wydanych przez wojewodów w sprawach, w których kompetencje zostały przekazane na mocy niniejszej ustawy regionalnym dyrektorom ochrony środowiska, rozpatruje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 155. 1. W przypadku postępowań w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 10, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 90 ust. 2 i 4 oraz art. 91 – 96.

2. W przypadku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony, dla których przed dniem wejścia w życie ustawy została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, nie stosuje się przepisów art. 98 – 105.

Art. 156. Przepisów ustawy zobowiązujących podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia do uzyskania decyzji o środowiskowych uwa-

runkowaniach nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów posiadających decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 157. W odniesieniu do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko starostowie wykonują zadania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 158. Decyzje, o których mowa w art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 146, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wywołują skutki prawne po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym stały się ostateczne.

Art. 159. 1. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz wojewódzkie komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko, utworzone na podstawie art. 394 ustawy zmienianej w art. 146, stają się odpowiednio Krajową Komisją do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz regionalnymi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

2. Członkowie komisji, o których mowa w ust. 1, powołani na podstawie dotychczasowych przepisów, pełnią swoje funkcje do czasu ich odwołania na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 160. 1. Wojewódzka rada ochrony przyrody, działająca przy wojewodzie na podstawie art. 95 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 151, staje się regionalną radą ochrony przyrody, działającą przy regionalnym dyrektorze ochrony środowiska na podstawie art. 95 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 151 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Członkowie wojewódzkich rad ochrony przyrody powołani przed dniem wejścia w życie ustawy, pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

Art. 161. 1. Niezwłocznie po dniu wejścia w życie ustawy:

- 1) samorządowe kolegia odwoławcze prześlą Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej akta spraw

w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących odwołań od decyzji wydanych przez marszałków województw na podstawie ustawy, o której mowa w art. 148;

- 2) wojewodowie prześlą dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących decyzji wydawanych przez starostów realizujących zadania, o których mowa w art. 4 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 148 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) marszałkowie województw prześlą dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących pozwoleń wodnoprawnych, o których mowa w art. 140 ust. 2a ustawy, o której mowa w art. 148 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 4) wojewodowie prześlą marszałkom województw akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących decyzji, o których mowa w art. 186 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 148 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 5) minister właściwy do spraw środowiska prześlą Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska:
  - a) akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 148,
  - b) akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących odwołań od decyzji wydanych przez wojewodów na podstawie ustawy, o której mowa w art. 146 i 153;

- 6) wojewodowie prześlą regionalnym dyrektorom ochrony środowiska:
    - a) akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 146,
    - b) akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących decyzji wydawanych przez wojewodów na podstawie ustawy, o której mowa w art. 153 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
  - 7) marszałkowie województw prześlą regionalnym dyrektorom ochrony środowiska akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 146.
2. Przekazanie akt spraw, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.
  3. Protokół, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
    - 1) wykaz spraw przekazywanych, wszczętych i niezakończonych;
    - 2) wykaz przekazywanych dokumentów.

Art. 162. Wojewodowie prześlą właściwym regionalnym dyrektorom ochrony środowiska niezwłocznie po wejściu w życie ustawy:

- 1) akta spraw dotyczących rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi wraz z pełną posiadaną dokumentacją,

2) rejestry zawierające informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie standardów jakości gleby lub ziemi

– które otrzymali od starostów na podstawie ustawy zmienianej w art. 153.

Art. 163. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy urzędu wojewódzkiego, wykonujący do tego dnia zadania i kompetencje podlegające przekazaniu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, oraz pracownicy wykonujący obsługę finansową, prawną i administracyjną w stosunku do tych zadań, stają się pracownikami regionalnej dyrekcji ochrony środowiska, z zastrzeżeniem art. 164.

2. Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy:

1) jeżeli przed upływem 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo

2) w razie odmowy przyjęcia nowych warunków pracy lub płacy w terminie nie późniejszym niż 2 tygodnie przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

5. Przepisów ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.³⁹⁾).

Art. 164. 1. Wojewoda w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy przygotowuje imienne wykazy pracowników Służb Parków Krajobrazowych parków lub zespołów tych parków, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000, którzy mają stać się pracownikami regionalnej dyrekcji ochrony środowiska. W wykazie pracowników nie uwzględnia się dyrektora parku krajobrazowego oraz dyrektora zespołu parków krajobrazowych.

2. Przy ustalaniu wykazu uwzględnia się proporcję powierzchni wyznaczonych lub projektowanych do wyznaczenia obszarów Natura 2000 na terenie parków krajobrazowych lub zespołów parków krajobrazowych do powierzchni tych parków lub zespołów parków.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, wojewoda w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy uzgadnia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

4. Wojewoda w terminie do 3 dni od dnia uzgodnienia wykazu, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany zawiadomić na piśmie pracowników wymienionych w wykazie o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy.

5. Z upływem 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy pracownicy wymienieni w uzgodnionym wykazie, stają się pracownikami służby cywilnej zatrudnionymi w regionalnej dyrekcji ochrony środowiska. Przepis art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 165. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, wykonujący zadania i kompetencje podlegające przekazaniu Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska stają się pracownikami Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

2. Dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy:

- 1) jeżeli przed upływem 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo
  - 2) w razie odmowy przyjęcia nowych warunków pracy lub płacy w terminie nie późniejszym niż 2 tygodnie przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
4. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.
5. Przepisów ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej.

Art. 166. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy stroną zawartych wcześniej przez wojewodę porozumień i umów w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu na podstawie ustawy staje się właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. Zezwolenia i inne decyzje wydane przez wojewodę oraz ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie przekazywanych ustawą zadań i kompetencji zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów ważności, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione lub utracą ważność.

Art. 167. 1. W toczących się postępowaniach sądowych i administracyjnych w zakresie zadań podlegających przekazaniu na podstawie ustawy, w których stroną jest wojewoda i marszałek województwa, stroną staje się odpowiednio właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska albo Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

2. Niezakończone postępowania administracyjne w zakresie spraw podlegających przekazaniu na podstawie przepisów ustawy toczą się nadal przed organami, które przejęły zadania i kompetencje.

Art. 168. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy mienie ruchome stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji wojewodów, niezbędne do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu regionalnym dyrektorom ochrony środowiska, przejmują regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy mienie ruchome:

- 1) stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji parków krajobrazowych lub ich zespołów, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000, i
- 2) niezbędne do wykonywania zadań przez pracowników wymienionych w uzgodnionym wykazie, o którym mowa w art. 164 ust. 5

– przejmują regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy, nieruchomości:

- 1) stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w trwałym zarządzie parków krajobrazowych lub ich zespołów, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000, i
- 2) niezbędne do wykonywania zadań przez pracowników wymienionych w uzgodnionym wykazie, o którym mowa w art. 164 ust. 5

– na mocy ustawy przechodzą nieodpłatnie w trwałe zarząd właściwych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

4. Z dniem wejścia w życie ustawy mienie ruchome stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska,

niezbędne do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, przejmuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

5. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy wojewodowie sporządzą wykazy mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1.
6. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy dyrektorzy parków krajobrazowych lub zespołów tych parków, o których mowa w art. 164 ust. 1, sporządzą wykazy mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 2 i 3.
7. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy Dyrektor Generalny Ministerstwa Środowiska sporządzi wykaz mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 4.

Art. 169. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy gospodarstwa pomocnicze oraz zakłady budżetowe, zajmujące się działaniami w zakresie ochrony przyrody, utworzone przez wojewodów, stają się odpowiednio gospodarstwami pomocniczymi lub zakładami budżetowymi właściwych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Art. 170. 1. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń oraz limitów zatrudnienia, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych w ramach części 41 – środowisko między działami i rozdziałami budżetu państwa w zakresie dotyczącym zadań przejętych przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska z Ministerstwa Środowiska oraz określi limity zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń w podziale na działy i rozdziały budżetu państwa, z za-

chowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 171. 1. Członek korpusu służby cywilnej zatrudniony przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowisku wojewódzkiego konserwatora przyrody staje się pracownikiem regionalnej dyrekcji ochrony środowiska z dniem wejścia w życie ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy osoba, o której mowa w ust. 1, pełni funkcję regionalnego dyrektora ochrony środowiska do czasu powołania regionalnego dyrektora ochrony środowiska na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Główny Konserwator Przyrody, o którym mowa w art. 92 ustawy zmienianej w art. 151, pełni funkcję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska do czasu powołania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 172. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 8, art. 24 ust. 3, art. 30 ust. 3, art. 51 ust. 8, art. 112b i art. 399 ustawy zmienianej w art. 146 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 4, art. 29, art. 62 i art. 138 niniejszej ustawy oraz na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 146 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 173. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 248);

- 2) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102);
  - 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 157);
  - 4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375);
  - 5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 466);
  - 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008, str. 8).
- ²⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji oraz ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1078 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286.
- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1032, Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 590.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172.
- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293.

- ¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.
- ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650.
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704.
- ¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859.
- ¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556.
- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 191, poz. 1413 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.
- ¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 145, poz. 1050.
- ¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.
- ¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.
- ²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427.
- ²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399 i Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427 i Nr 181, poz. 1286.
- ²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2124, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 267, poz. 2251, z 2006 r. Nr 220, poz. 1601 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 112, poz. 767.
- ²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666.
- ²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.
- ²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859.

- ²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399 i Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427 i Nr 181, poz. 1286.
- ²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556.
- ²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.
- ²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.
- ³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 249, poz. 1830.
- ³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 394.
- ³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, z 2005 r. Nr 33, poz. 288, Nr 90, poz. 757 i Nr 175, poz. 1462.
- ³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722, z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 208, poz. 1532.
- ³⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704.
- ³⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.
- ³⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.
- ³⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2124, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 267, poz. 2251, z 2006 r. Nr 220, poz. 1601 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 112, poz. 767.
- ³⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286.
- ³⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 123, poz. 847 i Nr 176, poz. 1242.

UZASADNIENIE

Zakres projektu ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko obejmuje:

- udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie (dotychczas uregulowane w art. 19 – 24a i art. 30 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 i Nr 111, poz. 708), zwanej dalej „ustawą – Poś”,
- udział społeczeństwa w ochronie środowiska (dotychczas uregulowany w art. 31 – 39 ustawy – Poś),
- strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko skutków realizacji planów i programów (dotychczas uregulowaną w art. 40 – 45 ustawy – Poś),
- ocenę oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć (dotychczas uregulowaną w art. 46 – 57 ustawy – Poś),
- postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko (dotychczas uregulowane w art. 58 – 69 ustawy – Poś),
- komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko (dotychczas uregulowane w art. 394 – 399 ustawy – Poś).

Ponadto projekt przewiduje utworzenie nowych organów administracji rządowej – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, których głównym zadaniem ma być usprawnienie procesu zarządzania środowiskiem w Polsce w kontekście skuteczniejszej absorpcji środków UE. Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska mają przejąć od wojewodów kompetencje w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, ochrony obszarów Natura 2000 i innych obszarów przyrodniczo cennych oraz szkód w środowisku.

Większość z zawartych w projekcie przepisów została wprost przeniesiona z ustawy – Poś. Zasadniczym zmianom ulegną jedynie przepisy dotyczące postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć, w tym również w kontekście transgranicznym. W pozostałym zakresie

projekt wprowadza jedynie zmiany o charakterze porządkowym lub redakcyjnym, mającym na celu uściślenie brzmienia przepisów oraz ich dostosowanie do wymogów praktyki lub do wymagań wspólnotowych, a także zmiany wynikające z utworzenia nowych organów Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

W części dotyczącej postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć, projekt ustawy ma przede wszystkim na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej, podniesionych w ramach wszczętego przeciwko Polsce postępowania w sprawie o naruszenie przepisów dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE, zwanej dalej „dyrektywą 85/337/EWG” – naruszenie nr 2006/2281.

Dotychczas przeprowadzono dwa etapy przedmiotowej procedury o naruszenie:

- wezwanie do usunięcia uchybień, na które władze polskie udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 4 września 2006 r.,
- uzasadniona opinia, na którą władze polskie udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 18 października 2007 r.

Następnym, formalnym etapem postępowania o naruszenie, który może być wszczęty w przypadku braku akceptacji wyjaśnień oraz propozycji zmian w prawie krajowym, złożonych przez władze polskie w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, jest skierowanie przez Komisję Europejską skargi do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Proponowane w projekcie zmiany są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 85/337/EWG, a także dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zwanej dalej „Dyrektywą Siedliskową”. Ponadto projektowane zmiany wynikają z uwag i sugestii Komisji Europejskiej odnośnie prawidłowości transpozycji innych dyrektyw objętych zakresem przedmiotowym projektu, podniesionych wobec Polski przez Komisję Europejską w sposób formalny lub w drodze nieformalnej,

oraz uwzględnienia uwag Komisji odnośnie przedstawianych jej do opiniowania projektów zmian przepisów w tym zakresie. W projekcie zaproponowano pewne zmiany mające na celu zapewnienie pełnej transpozycji prawa wspólnotowego i usunięcie drobnych luk w transpozycji, nawet jeżeli nie zostały one jeszcze wyraźnie podniesione przez Komisję, ale istnieje ryzyko, że mogą one w przyszłości być przedmiotem kolejnych zarzutów.

Decyzja o wyodrębnieniu przepisów o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o udziale społeczeństwa i ocenach oddziaływania na środowisko z ustawy – Poś do projektowanej ustawy została podjęta ze względów pragmatycznych – w celu ułatwienia stosowania przedmiotowych przepisów przez adresatów zawartych w nich norm. Należy tu przypomnieć, że przed wejściem w życie ustawy – Poś, kwestie uregulowane w przedmiotowym projekcie ustawy także stanowiły materię odrębnej ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 109, poz. 1157, z późn. zm.).

W celu usunięcia naruszeń prawa wspólnotowego wskazywanych przez Komisję oraz w celu usprawnienia procesu decyzyjnego przygotowano projekt ustawy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, który poddany został wszechstronnym konsultacjom, w tym również przesłany został do Komisji Europejskiej. W efekcie uzyskanych opinii i uwag pojawiła się potrzeba przeredagowania projektu ustawy oraz uzupełnienia go o przepisy dotyczące stworzenia nowego organu wyspecjalizowanego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony obszarów Natura 2000. Został opracowany nowy projekt ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na obszerność regulacji, projekt ustawy podzielony został na 8 działów.

Dział I. Przepisy ogólne

Przepisy ogólne określają zakres przedmiotowy ustawy oraz definiują podstawowe pojęcia używane w ustawie.

Projekt zawiera 17 definicji, w tym definicje: „oddziaływania na obszar Natura 2000”, „oddziaływania na środowisko”, „organu administracji”, „oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko”, „strategicznej oceny oddziaływania na środowisko”, „oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000”, „organizacji ekologicznej”, „podania do publicznej wiadomości”, „powierzchni ziemi”, „przedsięwzięcia”, „środowiska” oraz „zanieczyszczenia” (art. 3 projektu). Większość z tych definicji została przeniesiona z ustawy – Poś.

Definicje pojęć „integralność obszaru Natura 2000” oraz „oddziaływanie na obszar Natura 2000” zawierają stosowne odwołania do ustawy o ochronie przyrody.

W projekcie rozszerzono definicję pojęcia „podanie do publicznej wiadomości” o udostępnienie wymaganych informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.). Zgodnie z art. 9 ust. 2 tej ustawy wszystkie organy władzy publicznej są obowiązane do utworzenia własnych stron Biuletynu Informacji Publicznej.

W myśl art. 32 ust. 3 ustawy – Poś obecnie jest wymagane jedynie zamieszczenie określonych ustawą informacji na stronie internetowej organu, jeżeli organ taką stronę prowadził.

Dla zapewnienia większej klarowności i zwięzłości tekstu projekt wprowadza również szereg pojęć i definicji porządkujących, w tym pojęcie „karty informacyjnej przedsięwzięcia”, przez którą rozumie się podstawowe informacje o przedsięwzięciu.

Podstawową rolę odgrywają nowe definicje pojęć związanych z ocenami oddziaływania na środowisko, określające poszczególne elementy tych ocen.

W przepisach ogólnych uregulowane zostały także kwestie dotyczące właściwości organów uzgadniających i opiniujących w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Obowiązek uzgodnienia lub opiniowania został wyłączony w przypadku, gdy organem właściwym w sprawie jest jednocześnie organ uzgadniający lub opiniujący. Przepisy te zostały przeniesione z ustawy – Poś.

Dział II. Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie

Przepisy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie stanowią transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG, zwanej dalej „dyrektywą 2003/4/WE” oraz wdrażają postanowienia Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 706), zwanej dalej „Konwencją z Aarhus”.

Zawarte w dziale II projektu przepisy dotyczące dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie zostały przeniesione z ustawy – Poś. W projekcie regulowana materia, dla większej klarowności, podzielona została na 4 rozdziały.

Proponowane zmiany mają przede wszystkim na celu uzupełnienie istniejących dotychczas luk w transpozycji dyrektywy 2004/3/WE.

Po pierwsze zmieniono przepisy dotyczące określenia samego zakresu informacji o środowisku, w słowniczku wprowadzono wymaganą przez dyrektywę 2004/3/WE definicję informacji znajdującej się w posiadaniu organu, a także zmodyfikowano nieco przepisy określające zakres udostępnianych informacji.

W celu dostosowania prawa polskiego do dyrektywy wprowadzono też niewielkie zmiany dotyczące wyjątków od udostępniania informacji, a także sprecyzowano kwestie odwołań od odmowy udostępniania informacji. Dotychczas funkcjonujące odesłanie w tym zakresie do ustawy o dostępie do informacji publicznej powodowało trudności praktyczne w stosowaniu obowiązujących przepisów.

Dotychczasowa konstrukcja przepisu określającego zakres udostępnianych informacji (art. 19 ustawy – Poś) była bardzo myląca i powodowała problemy w interpretacji. W związku z tym sprecyzowano, że lista dokumentów wymienionych dotychczas w art. 19 ust. 2 ustawy – Poś nie wyczerpuje zakresu informacji podlegających udostępnianiu, ale wymienia dokumenty, o których dane umieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

Dodatkowo dodany został obowiązek zamieszczania w wykazie danych o wnioskach o wydanie decyzji oraz decyzjach uzgadniających warunki rekultywacji – wydanych, jeżeli zanieczyszczenie powstało przed dniem 30 kwietnia 2007 r. lub wynikało z działalności, która została zakończona przed dniem 30 kwietnia 2007 r.

Dodany został również obowiązek zamieszczenia w publicznie dostępnym wykazie danych o projektach planów ochrony i o projektach planów zadań ochronnych dla form ochrony przyrody. Przepis ten wskazuje wyraźnie możliwość dostępu do tego typu dokumentacji, jeżeli ich ujawnienie lub danych w nich zawartych nie będzie mogło spowodować zagrożenia środowiska. Wskazany jest umożliwienie wglądu społeczeństwa do tej dokumentacji na etapie przed zatwierdzaniem planów, po sporządzeniu ich projektów i dokumentacji służącej ich stworzeniu. Często bowiem okazuje się, że samorządy, a tym samym społeczeństwo lokalne, otrzymują do zaopiniowania lub uzgodnienia jedynie wyciągi z dokumentacji – końcowe rozporządzenia zatwierdzające plan ochrony. Bez dokumentacji, która stanowiła podstawę zaplanowanych w planie działań ochronnych i obostrzeń nie są w stanie prawidłowo ocenić zakresu i zasadności planowanych działań, co w konsekwencji prowadzi do niepotrzebnych sporów.

Dział III. Udział społeczeństwa w ochronie środowiska

Przepisy o udziale społeczeństwa stanowią transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, zwanej dalej „dyrektywą 2003/35/WE” oraz wdrażają postanowienia Konwencji z Aarhus. Przepisy te stanowią też transpozycję postanowień dotyczących udziału społeczeństwa zawartych w szeregu innych dyrektyw, w tym zwłaszcza dyrektywy 85/337/EWG, Dyrektywy Siedliskowej, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, zwanej dalej „dyrektywą IPPC” oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady

2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, zwanej dalej „dyrektywą 2001/42/WE”.

Część z zawartych w dziale III projektu przepisów dotyczących udziału społeczeństwa w ochronie środowiska zostało przeniesionych bez żadnych zmian z ustawy – Poś, w pozostałym zakresie dokonano zmian mających na celu zapewnienie wdrożenia w pełni postanowień Konwencji z Aarhus oraz wymienionych dyrektyw. Zmiany te zostały wprowadzone w konsekwencji uwzględnienia przez Polskę zarzutów Komisji Europejskiej podniesionych w uzasadnionej opinii wystosowanej w ramach procedury o naruszenie nr 2006/2281. Procedura ta wprawdzie dotyczy dyrektywy 85/337/EWG, ale ponieważ przepisy o udziale społeczeństwa są w podobny sposób uregulowane również i w innych dyrektywach, zarzuty Komisji mają szersze zastosowanie.

W celu sprecyzowania i ułatwienia w praktyce stosowania przepisów o udziale społeczeństwa, projekt grupuje te przepisy w 4 rozdziały, ujmując oddzielnie postanowienia dotyczące udziału w podejmowaniu indywidualnych decyzji administracyjnych, udziału w przygotowywaniu projektów dokumentów oraz uprawnień organizacji ekologicznych. Poprzedzone są one przepisami ogólnymi.

Kluczowe zmiany merytoryczne dotyczą sposobu i zakresu powiadamiania społeczeństwa oraz sposobu zapoznawania się z dokumentacją sprawy i składania uwag i wniosków.

Zgodnie z projektem, przed wydaniem decyzji wymagających zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, organ prowadzący postępowanie, bez zbędnej zwłoki podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) wszczęciu postępowania;
- 2) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 3) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 4) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, gdzie jest ona wyłożona do wglądu;
- 5) możliwości składania uwag i wniosków;

- 6) sposobie, miejscu i 21-dniowym terminie składania uwag i wniosków,
- 7) organie właściwym do ich rozpatrzenia;
- 8) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 9) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Dotychczas wymagane jest jedynie poinformowanie społeczeństwa o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji oraz o możliwości składania uwag i wniosków, ze wskazaniem miejsca i 21-dniowego terminu ich składania, oraz o prowadzonym postępowaniu dotyczącym transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Projekt nakazuje podawanie informacji do publicznej wiadomości bezpośrednio, a nie – jak ma to miejsce obecnie – za pośrednictwem publicznego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie. Ma to na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej co do nieprawidłowej transpozycji zawartego w art. 6 ust. 2 dyrektywy 85/337/EWG pojęcia „informowania”, które wskazuje na konieczność zapewnienia społeczności możliwości bezpośredniego zapoznania się z tymi informacjami.

Jednocześnie w projekcie wyraźnie wskazuje się, że informacje te powinny być podane do publicznej wiadomości bez zbędnej zwłoki. Ma to na celu uwzględnienie zarzutu Komisji Europejskiej co do braku transpozycji art. 6 ust. 2 dyrektywy 85/337/EWG w zakresie dotyczącym wymogu informowania społeczności na wczesnym etapie procedury podejmowania decyzji.

Projekt precyzuje też co należy rozumieć przez niezbędną dokumentację sprawy, która musi być udostępniona do wglądu społeczeństwu w związku z uprawnieniami do udziału w postępowaniu. Projekt określa zakres tej dokumentacji w sposób ogólny pozwalający zastosować ją zarówno dla celów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jak i w sprawie pozwolenia zintegrowanego, czy też innych decyzji, w tym decyzji dotyczących GMO.

Postanowienia rozdziału 3 w dziale III dotyczące udziału społeczeństwa w przygotowywaniu dokumentów strategicznych, stanowią, tak jak dotychczas, zmodyfikowaną nieznacznie wersję uregulowań dotyczących udziału w podejmowaniu decyzji administracyjnych. O ile jednak dotychczas ustawa – Poś ograniczała się do nakazu stosowania ich odpowiednio, o tyle projekt w celu zapewnienia klarownej sytuacji prawnej wyraźnie określa wymagania proceduralne dotyczące udziału społeczeństwa w przygotowywaniu projektów dokumentów, w tym zwłaszcza w przypadkach, gdy nieco różnią się one od wymagań dotyczących udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji (przykładowo brak rozprawy administracyjnej, inny zakres udostępnianej dokumentacji).

Kolejna przewidywana w projekcie zmiana dotyczy udziału organizacji ekologicznych w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. Dotychczas kwestia ta uregulowana jest w art. 33 ustawy – Poś stanowiącym, że organizacje ekologiczne, które uzasadniając to miejscem swojego działania, zgłoszą chęć uczestniczenia w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa i złożyły uwagi lub wnioski w ramach tego postępowania, uczestniczą w tym postępowaniu na prawach strony. Dodatkowo żądanie organizacji ekologicznej dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu musi być wniesione przez tę organizację w momencie składania uwag i wniosków w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa.

W związku z zarzutem Komisji Europejskiej dotyczącym nieprawidłowej transpozycji pojęcia „zainteresowana społeczność” z art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/337/EWG, konieczne stało się znaczne rozszerzenie zakresu uprawnień przysługujących organizacjom ekologicznym w postępowaniu z udziałem społeczeństwa i w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy, przez „zainteresowaną społeczność” należy rozumieć „społeczeństwo (tj. jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy), które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska wymienionych w art. 2 ust. 2 dyrektywy”, przy czym „organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie

krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie”. Procedury, o których stanowi art. 2 ust. 2 dyrektywy, to procedury udzielania zezwolenia na inwestycję lub, jeżeli takie nie istnieją, inne procedury albo procedury ustanowione do realizacji celów dyrektywy, z którymi jest zintegrowana ocena wpływu na środowisko.

Z uwagi na powyższe, w projekcie przewiduje się zrównanie statusu organizacji ekologicznych i pozostałych członków „zainteresowanej społeczności” w rozumieniu dyrektywy, jakimi są na gruncie prawa polskiego strony postępowania administracyjnego (art. 28 i 29 Kpa). Zarówno strony postępowania, jak i organizacje ekologiczne muszą mieć zagwarantowane takie same prawa.

W związku z tym usunięto istniejące ograniczenia dotyczące możliwości udziału organizacji ekologicznych w postępowaniu na prawach strony, które stawiały organizacje w gorszej sytuacji niż strony postępowania. Dotychczas organizacje mogły zgłaszać się do postępowania wyłącznie w okresie 21 dni przewidzianym na zgłaszanie uwag i wniosków – ograniczenie to zostało usunięte, ponieważ strony postępowania mogą włączać się do postępowania przez cały okres jego trwania. Usunięto także wymóg, że organizacja musi uzasadniać chęć udziału w postępowaniu miejscem swego działania – wymóg taki nie obowiązuje w stosunku do stron, a Komisja Europejska wyraźnie wskazywała na nieprawidłowość istnienia takiego wymagania w prawie polskim.

Dodatkowo w projekcie proponuje się nadanie tym organizacjom uprawnienia do wniesienia skargi na decyzję wymagającą udziału społeczeństwa, nawet jeżeli nie brały one wcześniej udziału w postępowaniu. Przepis ten ma na celu zapewnienie prawidłowej transpozycji art. 10a dyrektywy 85/337/EWG.

Z uwagi na fakt, że analogiczne przepisy dotyczące uprawnień członków „zainteresowanej społeczności” zawarte są również w dyrektywie IPPC, w projekcie proponuje się objęcie przepisami dotyczącymi udziału organizacji ekologicznych wszystkich decyzji wymagających udziału społeczeństwa, a więc: decyzji, na etapie wydawania których prowadzona jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, pozwoleń zintegrowanego oraz decyzji o zgodzie na zamknięte użycie GMO (analogicznie zresztą kwestia ta była rozwiązana dotych-

czas – przepisy dotyczące udziału społeczeństwa i udziału organizacji ekologicznych stosowane były także do wyżej wymienionych decyzji).

Dział IV. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko

Przepisy o postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planów i programów stanowią transpozycję dyrektywy 2001/42/WE i Dyrektywy Siedliskowej – w zakresie dotyczącym oddziaływania na obszar Natura 2000.

Projekt określa ocenę oddziaływania na środowisko, dla wybranych projektów dokumentów, czyli polityk, strategii, planów i programów.

W stosunku do obecnego stanu prawnego, projekt nie wprowadza w tym zakresie wielu zmian. Większość z przedmiotowych przepisów została wprost przeniesiona z ustawy – Poś. Wszelkie proponowane w projekcie zmiany w tym zakresie wynikają z konieczności zapewnienia jak największego stopnia zgodności z uregulowaniami dyrektywy 2001/42/WE oraz zadośćuczynienia wymogom praktyki.

W celu sprecyzowania i ułatwienia w praktyce stosowania przepisów projekt grupuje je w 3 rozdziały, ujmując oddzielnie postanowienia określające rodzaje dokumentów poddawanych strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, wymagania odnośnie dokumentacji oceny (czyli prognozy oddziaływania na środowisko) oraz konsultacje społeczne i konsultacje z innymi organami i uwzględnienie wyników oceny w przyjmowanym dokumencie.

Zgodnie z projektem, strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się w odniesieniu do:

- projektów: koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego,
- projektów polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych przez organy administracji, ustalających ramy dla póź-

niejszej realizacji przedsięwzięć zaliczonych do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

- projektów polityk, strategii, planów lub programów innych, niż wyżej wymienione, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, jeżeli realizacja postanowień tych polityk, strategii, planów lub programów może znacząco oddziaływać na ten obszar.

Ponadto do katalogu dokumentów podlegających postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko projekt ustawy dodaje projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Konieczność poddania tego dokumentu postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko była wielokrotnie sygnalizowana przez zainteresowane strony, także w ramach procesu legislacyjnego poprzednich nowelizacji ustawy – Poś w zakresie przepisów dotyczących postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy powinno podlegać takim samym wymogom, jeżeli chodzi o oszacowanie skutków realizacji jego postanowień na środowisko, jak pozostałe dokumenty o charakterze planistycznym.

Dodatkowo, w ślad za dyrektywą 2001/42/WE, projekt przewiduje możliwość poddania procedurze oceny oddziaływania na środowisko projektów polityk, strategii, planów lub programów, innych niż projekty dokumentów sektorowych, ale ustalających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, jeżeli organ administracji opracowujący dany projekt uzna, że może on spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko. Organ ten stwierdza konieczność poddania projektu danego dokumentu postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w porozumieniu z właściwym organem: Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska lub regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, uwzględniając określone ustawą uwarunkowania odnoszące się do charakteru działań przewidzianych w tym dokumencie, rodzaju i skali oddziaływania na środowisko oraz cech obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko.

Tak, jak dotychczas, możliwe będzie także odstąpienie od wymogu przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku niewiel-

kich zmian w już przyjętych dokumentach lub dokumentów dotyczących niewielkich obszarów w granicach jednego powiatu.

Dodatkowo, w projekcie proponuje się rozszerzenie zakresu kryteriów, którymi powinien kierować się organ stwierdzając odpowiednio konieczność poddania danego projektu dokumentu procedurze oceny oddziaływania na środowisko, albo odstąpienie od tego obowiązku. Zmiany w tym zakresie mają na celu zapewnienie pełnej zgodności z uregulowaniami załącznika II do dyrektywy 2001/42/WE. Jednocześnie, w ślad za art. 3 ust. 7 dyrektywy 2001/42/WE, w projekcie wskazuje się, że stwierdzenie odstąpienia od przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie powinno zawierać w szczególności informacje o uwarunkowaniach uwzględnionych przy stwierdzeniu tego odstąpienia.

Ponadto, w projekcie zawarto dodatkowe wymagania, jakim powinny odpowiadać prognozy oddziaływania na środowisko. W projekcie wskazuje się, że wybór rozwiązań alternatywnych powinien dokonywać się z uwzględnieniem celów projektowanego dokumentu i jego zasięgu oraz, że informacje zawarte w prognozie powinny być dostosowane do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz umiejscowienia etapu przyjęcia danego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem. Zmiany te mają na celu zapewnienie zgodności z art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE. W ślad za art. 9 ust. 1 lit. a dyrektywy 2001/42/WE nałożono także obowiązek przekazania, przez organ opracowujący dany projekt, przyjętego już dokumentu poddanego uprzednio procedurze oceny oddziaływania na środowisko do organów opiniujących w ramach tej procedury.

Dział V. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000

Przepisy o postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć stanowią transpozycję dyrektywy 85/337/EWG oraz Dyrektywy Siedliskowej – w zakresie dotyczącym oddziaływania na obszar Natura 2000.

W zakresie dotyczącym oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć projekt przewiduje znaczące zmiany w systemie ocen oddziaływania na środowisko.

Jak już wspomniano, proponowane zmiany są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 85/337/EWG i Dyrektywy Siedliskowej podniesionych wobec Polski przez Komisję Europejską, a także efektem uwzględnienia uwag Komisji Europejskiej odnośnie przedstawianych jej do opiniowania projektów zmian przepisów w tym zakresie.

Najważniejszym zarzutem podniesionym przez Komisję Europejską jest naruszenie przepisów art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 3 dyrektywy 85/337/EWG oraz art. 10 i art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, przez nieprawidłową transpozycję pojęcia „zezwolenie na inwestycję”.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/337/EWG, przez „zezwolenie na inwestycję” należy rozumieć „decyzję właściwej władzy lub władz, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia”. Zdaniem Komisji Europejskiej „zezwolenie na inwestycję” w polskim systemie prawnym składa się z dwóch decyzji: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia oraz decyzji końcowej zezwalającej ostatecznie na podjęcie działalności w stosunku do danego przedsięwzięcia, którą w praktyce jest najczęściej pozwolenie na budowę. W związku z tym, wszystkie wymagania określone w dyrektywie w odniesieniu do „zezwolenia na inwestycję” muszą być, zdaniem Komisji, spełnione na etapie wydawania obu tych decyzji.

Należy przy tym podkreślić, że Komisja Europejska podniosła przeciwko władzom polskim zarzut, że poprzez wprowadzenie instytucji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i związane z tym zmiany przepisów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko, polskie prawo stało się w tym zakresie jeszcze bardziej niezgodne z dyrektywą, niż przed wprowadzającą wyżej wymienioną decyzję nowelizacją ustawy – Poś z roku 2005. W szczególności Komisja Europejska zakwestionowała wprowadzoną wtedy zasadę, że dla danego przedsięwzięcia ocenę przeprowadza się tylko raz.

Dlatego też, w projekcie proponuje się wprowadzenie powtórnej procedury oceny oddziaływania na środowisko – na etapie pozwolenia na budowę oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej, która ma być zastąpiona nową, przewidywaną w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Poza kwestią możliwości przeprowadzenia powtórnej oceny, Komisja Europejska kwestionuje również i inne obecne rozwiązania, w tym dotyczące udziału społeczeństwa, szczególnie odnośnie uprawnień organizacji ekologicznych, rozpatrywania wariantów w raporcie, zakresu oceny oddziaływania na obszary Natura 2000, a także wyłączeń obowiązku oceny w przypadku zmian decyzji.

W celu zapewnienia pełnej zgodności z dyrektywami i uwzględnienia powyższych zarzutów Komisji Europejskiej, a także w celu usprawnienia procesu inwestycyjnego i ułatwienia stosowania przepisów dotyczących ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko, niniejszy projekt dokonuje gruntownej przebudowy uregulowań w tym zakresie. Poświęcony tym zagadnieniom dział V podzielony jest na 5 rozdziałów odpowiadających kluczowym elementom regulacji prawnej i etapom postępowania, co powinno sprzyjać przejrzystości regulacji i ułatwiać jej stosowanie w praktyce.

Rozdział 1. Przedsięwzięcia wymagające oceny

Tak, jak dotychczas, przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z projektem wymagane będzie dla:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko oraz
- 2) każdego innego planowanego przedsięwzięcia, jeżeli może ono znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko to – zgodnie z dyrektywą 85/337/EWG – określone w Aneksie I do dyrektywy przedsięwzięcia, które zawsze mogą znacząco oddziaływać na środowisko i określone

w Aneksie II przedsięwzięcia, których oddziaływanie znaczące stwierdza się w drodze kwalifikacji z zastosowaniem kryteriów z Aneksu III.

Projekt ustawy w ślad za dyrektywą i dotychczasową praktyką dzieli przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko na dwie grupy, przy czym nadaje im inne nazwy:

- 1) „przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” (dotychczasowa tzw. grupa I);
- 2) „przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (dotychczasowa tzw. grupa II).

Dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (przedsięwzięcia z tzw. grupy II), projekt nie przewiduje odmiennego od dotychczasowego trybu postępowania. W dalszym ciągu wnioskodawca obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i dołączyć do wniosku podstawowe informacje o przedsięwzięciu (czyli kartę informacyjną przedsięwzięcia). Na tej podstawie organ określi potrzebę przeprowadzenia oceny i, jeżeli stwierdzi taką potrzebę, określi jednocześnie zakres raportu.

Projekt wprowadza przy tym kryteria selekcji z Aneksu III do dyrektywy 85/337/EWG do samej ustawy, aby uniknąć zarzutu Komisji Europejskiej.

Obok przedsięwzięć objętych zakresem dyrektywy 85/337/EWG, wymogiem oceny oddziaływania projekt obejmuje też, tak jak dotychczas, inne niż określone w dyrektywie 85/337/EWG przedsięwzięcia – jeśli mogą mieć znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000. Obowiązek objęcia ich oceną wynika z Dyrektywy Siedliskowej. Postępowanie w tym zakresie różni się jednak nieco od dotychczas obowiązującego. Obowiązek przeprowadzenia oceny w tym przypadku stwierdza się w drodze kwalifikacji zgodnie z rozdziałem 5.

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. I grupa) oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. II grupa) przeprowadza się w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji zezwalającej ostatecznie na podjęcie działalności w stosunku do danego przedsięwzięcia.

Rozdział 2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

W projekcie nie przewiduje się większych zmian jeżeli chodzi o sam zakres raportu. Rozszerzony został zakres analizy zagrożeń i szkód dla zabytków. Zmiana ta ma na celu uwzględnienie zarzutu Komisji Europejskiej odnośnie nieprawidłowej transpozycji przepisu art. 5 ust. 1 i załącznika IV pkt 3 do dyrektywy 85/337/EWG.

Ponadto raport ma zawierać opis analizowanych wariantów, w tym wariantów racjonalnych wraz ze wskazaniem wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, a także wariantu najkorzystniejszego dla środowiska.

Ponadto, z uwagi na konieczność zintegrowania procedury oceny oddziaływania na środowisko z postępowaniem zmierzającym do wydania decyzji warunkujących realizację przedsięwzięcia oraz na specyfikę postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, dodano szczegółowe wymagania dla raportu sporządzanego właśnie na tym etapie. Raport sporządzany w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę powinien zawierać wymagane informacje ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu wcześniejszych decyzji inwestycyjnych, jeżeli były one dla danego przedsięwzięcia wydane, oraz określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w tych decyzjach.

Projekt precyzuje również zasady określania zakresu raportu. Odmienne niż to było dotychczas projekt określa te zasady w przypadku przedsięwzięć z tzw. I grupy. Ustalenie zakresu odbywa się tutaj już po złożeniu wniosku o wydanie decyzji. Dotychczasowe rozwiązanie, w którym postanowienie w sprawie zakresu raportu wydawano przed wszczęciem postępowania w sprawie wydania decyzji budziło wątpliwości co do zgodności z zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego.

Rozdział 3. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach

Projekt przewiduje, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagana dla:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zmiany w zakresie właściwości organów wydających decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach polegają na tym, że decyzje, które dotychczas wydawał wojewoda ma obecnie wydawać regionalny dyrektor ochrony środowiska.

W projekcie doprecyzowuje się, że w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa. Ma to na celu wyeliminowanie pojawiających się w praktyce wątpliwości.

Ponadto w projekcie wprowadza się nową zasadę, zgodnie z którą w przypadku przedsięwzięcia wykraczającego poza obszar właściwości miejscowej jednego organu administracji publicznej, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje organ, na terenie właściwości którego znajduje się największa część inwestycji.

Podobnie, jak ma to miejsce obecnie, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinno nastąpić przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji warunkujących realizację przedsięwzięcia. Katalog decyzji, przed którymi wymagana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi zasadniczo odpowiednik obecnego art. 46 ust. 4 ustawy – Poś. Różnica, w stosunku do obecnie obowiązującego stanu prawnego w tym zakresie, dotyczy decyzji o warunkach zabudowy o zagospodarowaniu terenu (zgodnie z art. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy). Dotychczas postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko poprzedzało jedynie decyzję o warunkach zabudowy dla przedsięwzięcia polegającego na zalesieniu. Dodatkowo do przedmiotowego katalogu została dodana, przewidywana w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach

przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Jednocześnie w projekcie proponuje się likwidację wymogu przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przed dokonaniem zgłoszenia odpowiednio robót budowlanych lub zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części – na podstawie ustawy – Prawo budowlane. Wszystkie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko lub na obszar Natura 2000 będą musiały uzyskać pozwolenie na budowę. Kwestia ta zostanie omówiona w części dotyczącej przepisów przejściowych i zmieniających przepisy obowiązujące.

W celu ograniczenia niepotrzebnego powtarzania procedury oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć, które wymagają więcej, niż jednej decyzji warunkującej realizację danego przedsięwzięcia, przewiduje się zniesienie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sytuacji, gdy dla danego przedsięwzięcia wymagane jest uzyskanie więcej niż jednej takiej decyzji lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie takie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

Projekt, w ślad za żądaniem Komisji Europejskiej, ogranicza sytuacje, gdy nie jest wymagana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Wymogu uzyskania ponownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmian decyzji polegających na:

- 1) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją;
- 2) zmianie danych wnioskodawcy.

Analogicznie, jak ma to miejsce obecnie, wydaną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach będzie należało dołączyć do wniosku o wydanie decyzji warunkujących realizację danego przedsięwzięcia – w terminie czterech lat od uprawomocnienia się tej decyzji, z możliwością przedłużenia tego terminu o dwa lata dla przedsięwzięć realizowanych etapowo.

Przewidywane w projekcie wymagania dotyczące trybu ubiegania się o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, są zasadniczo analogiczne do tych obec-

nie obowiązujących. Jeżeli chodzi o zakres wniosku o wydanie przedmiotowej decyzji, w projekcie przewiduje się zwolnienie z obowiązku załączania do niego wypisu i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wszystkich dróg publicznych (nie tylko krajowych) oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie kopalin. Pierwszy ze wskazanych wyjątków ma na celu zapewnienie spójności z przepisami ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, drugi zaś został wprowadzony z uwagi na praktyczne trudności z określeniem faktycznego terenu, na którym dane przedsięwzięcie będzie realizowane, a więc obszaru prowadzonych prac związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin.

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko prowadzone będzie uzgodnienie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska. Dotychczasowe uzgodnienie z właściwym organem inspekcji sanitarnej zostanie zastąpione opinią tego organu, z zastrzeżeniem, że jej niewydanie w terminie uznaje się za brak zastrzeżeń.

Dodatkowo projekt przewiduje zmiany w przepisach dotyczących postępowania z udziałem społeczeństwa dla przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych.

Dotychczas postępowanie takie było w stosunku do tego typu przedsięwzięć wyłączone, chyba że chodziło tu o linie kolejowe, jeżeli informacjom o nich nie przyznano klauzuli tajności (art. 37 ustawy – Poś). W tym zakresie Komisja Europejska podniosła również wątpliwości co do zbyt szerokiego, jej zdaniem, wyłączenia przepisów dyrektywy 85/337/EWG w prawie krajowym.

Z tego względu w projekcie proponuje się likwidację generalnego wyłączenia postępowania z udziałem społeczeństwa oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do terenów zamkniętych. Wprowadza się w to miejsce uprawnienie dla organu prowadzącego ocenę oddziaływania na środowisko, do wydania postanowienia o wyłączeniu przedmiotowych postępowań dla tego typu przedsięwzięć, ale jedynie w przypadku, gdy – zdaniem organu – postępowanie takie mogłoby mieć niekorzystny

wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa. Rozwiązanie to jest zgodne z art. 1 ust. 4 dyrektywy 85/337/EWG.

Tak, jak ma to miejsce obecnie, organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko będzie mógł odmówić zgody na realizację danego przedsięwzięcia, jeżeli wnioskodawca nie zgodzi się na wariant dopuszczony do realizacji.

Jeżeli chodzi o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, to wymogi odnoszące się do jej wydania pozostają w zasadzie takie same, jak obecnie. Jedynie zniesienie obowiązku badania zgodności tej decyzji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostanie rozszerzone na wszystkie drogi publiczne oraz przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin. Tak samo, jak ma to miejsce obecnie, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie wiążąca dla organów wydających kolejne decyzje dla danego przedsięwzięcia.

Dodatkowo, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach konieczne będzie wskazanie konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko na etapie wydawania pozwolenia na budowę oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Tak samo, jak dotychczas, organ wydający decyzję będzie uprawniony do nałożenia na wnioskodawcę obowiązków dotyczących zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wykonania kompensacji przyrodniczej, przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych lub ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko, a także obowiązku sporządzenia analizy porealizacyjnej. W drodze decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie można również stwierdzić konieczność utworzenia dla danego przedsięwzięcia obszaru ograniczonego użytkowania.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, analogicznie do obecnie obowiązujących rozwiązań prawnych w tym zakresie, będzie zawsze wymagać uzasadnienia, które oprócz spełnienia ogólnych wymagań określonych w K.p.a, powinno zawierać także informacje o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa.

Rozdział 4. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach decyzji innych, niż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach

Projekt zakłada, że procedurę powtórnej oceny będzie się przeprowadzało w odniesieniu do pozwolenia na budowę oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej (która ma być zastąpiona decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięć), dla których konieczność taką wskazano na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przewidziano także, zgodnie z żądaniem Komisji Europejskiej, możliwość zażądania przeprowadzenia oceny przez organ właściwy do wydania pozwolenia na budowę oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej (zezwolenia na realizację inwestycji drogowej). W celu wyjścia naprzeciw potrzebom beneficjentów funduszy europejskich przewidziano też możliwość wystąpienie z żądaniem przeprowadzenia powtórnej oceny przez samego inwestora. Zakłada się ogólnie, że przeprowadzenie powtórnej oceny będzie raczej wyjątkiem, niż rutynowym elementem procedury inwestycyjnej.

We wszystkich tych przypadkach ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zasadniczo ma być prowadzona przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Organ właściwy do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej (zezwolenia na realizację inwestycji drogowej) będzie przeprowadzał jedynie postępowanie z udziałem społeczeństwa.

Analogicznie, do obecnie obowiązujących wymagań w tym zakresie, przy wydawaniu decyzji o pozwoleniu na budowę oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej (zezwolenia na realizację inwestycji drogowej), konieczne będzie uwzględnienie wszystkich wyników oceny oddziaływania na środowisko.

Tak samo, jak dotychczas, organ wydający decyzję będzie uprawniony do nałożenia na wnioskodawcę obowiązków dotyczących zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wykonania kompensacji przyrodniczej, przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych lub ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko, a także – w przypadku pozwolenia na budowę obowiązku sporządzenia analizy porealizacyjnej. Ze względu na specyfikę postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwole-

niu na budowę, w projekcie przewiduje się szczególne wymagania dla analizy porealizacyjnej sporządzanej właśnie na tym etapie.

Decyzje te, analogicznie do obecnie obowiązujących rozwiązań prawnych, będą zawsze wymagały uzasadnienia, które oprócz spełnienia ogólnych wymagań określonych w K.p.a, powinno zawierać także informacje o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa oraz informacje dotyczące konieczności wykonania analizy porealizacyjnej.

Rozdział 5. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000

W celu zapewnienia pełnej zgodności z Dyrektywą Siedliskową, w projekcie proponuje się odrębną procedurę oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony. Proponowane w tym zakresie zmiany mają na celu uwzględnienie przekazanych, w trybie roboczym, przez Komisję Europejską, zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji wyżej wymienionej dyrektywy do prawa polskiego.

Dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, ale nienależących do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko, procedura oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ma być prowadzona na etapie wydawania jakiegokolwiek wymaganej dla danego przedsięwzięcia decyzji administracyjnej. Niektóre z takich decyzji zostały wymienione w projekcie ustawy. Zawarcie w ustawie zamkniętego katalogu takich decyzji, tak jak zostało to zrobione w odniesieniu do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jest niemożliwe z uwagi na ilość tych decyzji i niebezpieczeństwo pominięcia niektórych z nich. Dyrektywa Siedliskowa wymaga natomiast, aby wszystkie, najmniejsze nawet, przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, podlegały ocenie oddziaływania na ten obszar.

Postępowanie kwalifikujące w tym przypadku składa się w istocie z 2 etapów:

- zidentyfikowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco wpływać na obszary Natura 2000,
- zidentyfikowania tych spośród nich, które mogą rzeczywiście wpływać znacząco na obszary Natura 2000 i dlatego wymagają oceny.

Jeżeli organ właściwy do wydania decyzji stwierdzi, że dane przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wzywa wnioskodawcę do przedłożenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska podstawowych informacji o tym przedsięwzięciu, zawierających kartę informacyjną i inne dane.

Zidentyfikowane w ten sposób przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 poddane są postępowaniu kwalifikującemu.

Właściwym organem jest tu zawsze regionalny dyrektor ochrony środowiska. Na podstawie otrzymanych informacji wydaje on postanowienie w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i albo stwierdza brak znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000, albo też stwierdza, że przedsięwzięcie może rzeczywiście znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i określa zakres raportu, który skoncentrowany ma być tylko na kwestiach związanych z wpływem na integralność oraz spójność obszarów Natura 2000.

Na postanowienie w sprawie obowiązku sporządzenia raportu przysługuje zażalenie. Nie przewiduje się tutaj żadnych opinii innych organów, gdyż postępowanie uzgadniające oraz ocenę prowadzi organ właściwy w sprawach Natura 2000.

Inne elementy postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jak udział społeczeństwa oraz uwzględnienie wyników procedury oceny w decyzji końcowej, będą prowadzone tak, jak dla pozostałych przedsięwzięć, z tym że postępowanie z udziałem społeczeństwa ma być prowadzone przez organ właściwy do wydania decyzji „podstawowej” dla danego przedsięwzięcia.

Projekt określa zasady postępowania w przypadku, gdy na podstawie oceny organ uzgadniający stwierdzi możliwość znaczącego negatywnego oddziaływa-

nia na obszar Natura 2000. Projekt odwołuje się tutaj do przesłanek dopuszczalności realizacji przedsięwzięcia określonych w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Dział VI. Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko

Projekt zawiera również przepisy dotyczące postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w kontekście transgranicznym – zarówno dla projektów planów i programów, jak i dla planowanych przedsięwzięć.

Przepisy o postępowaniu dotyczącym transgranicznego oddziaływania na środowisko stanowią transpozycję dyrektywy 2001/42/WE i dyrektywy 85/337/EWG oraz wdrażają postanowienia Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 96, poz. 1110), zwanej dalej „Konwencją z Espoo”.

W celu doprecyzowania i usystematyzowania, a także ułatwienia stosowania przepisów o postępowaniu transgranicznym wprowadzono podział działu o postępowaniu transgranicznym na 4 rozdziały:

- „Przepisy ogólne”,
- „Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium RP w przypadku przedsięwzięć”,
- „Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium RP w przypadku dokumentów strategicznych”,
- „Postępowanie w przypadku oddziaływania pochodzącego z zagranicy”.

Głównym organem właściwym w zakresie ocen transgranicznych ma być, zgodnie z projektem, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (dotychczas był to Minister Środowiska).

W zakresie postępowania transgranicznego dotyczącego skutków realizacji planów i programów, w projekcie ustawy proponuje się rozszerzenie zakresu pro-

jektów, które można poddać postępowaniu w kontekście transgranicznym, o następujące:

- projekt koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, projekt studium uwarunkowań i kierunków przestrzennego zagospodarowania gminy, projekty planów zagospodarowania przestrzennego oraz projekty strategii rozwoju regionalnego,
- projekty polityk, strategii, planów lub programów, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, jeżeli realizacja postanowień tych polityk, strategii, planów lub programów może znacząco oddziaływać na ten obszar.

Dotychczas przedmiotowej procedurze podlegały jedynie projekty dokumentów sektorowych: projekty polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywane przez organy administracji, ustalające ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zmiana ta ma na celu dostosowanie do art. 7 w zw. z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE, nakładającego obowiązek poddania procedurze transgranicznej wszystkich rodzajów dokumentów podlegających postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na szczeblu krajowym, jeżeli tylko mogą one znacząco oddziaływać na środowisko na terytorium innych państw.

Zmiany dotyczące postępowania transgranicznego odnośnie do przedsięwzięć są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji art. 7 i art. 8 (w części zawierającej odesłanie do art. 7) dyrektywy 85/337/EWG, podniesionych wobec Polski przez Komisję Europejską.

Przede wszystkim, w konsekwencji wprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nałożono obowiązek przeprowadzenia także powtórnej procedury w kontekście transgranicznym.

Kolejne zmiany mają na celu dopełnienie transpozycji przepisu art. 7 dyrektywy 85/337/EWG oraz uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej podniesionych w tym zakresie.

Należy przy tym podkreślić, że przeważająca część zarzutów Komisji dotyczących niepełnej transpozycji art. 7 dyrektywy 85/337/EWG została już uwzględniona w drodze ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587).

Projekt ustawy jedynie dopełnia transpozycję art. 7 dyrektywy. W tym celu w projekcie proponuje się rozszerzenie katalogu dokumentów, które powinny być przedłożone Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska (dawniej dokumenty te były przekazywane Ministrowi Środowiska), w celu dalszego przesłania ich do właściwego organu państwa narażonego, o postanowienie w sprawie obowiązku sporządzenia i zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko (jeżeli zostało ono dla danego przedsięwzięcia wydane) wraz z opiniami niezbędnymi do wydania takiego postanowienia.

Dział VII. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz regionalni dyrektorzy ochrony środowiska

Przepisy działu VII ustawy wprowadzają nowe rozwiązania w zakresie organizacji organów ochrony środowiska. Proponowane zmiany są wynikiem analizy dotychczasowych doświadczeń w zakresie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz zarządzania obszarami chronionymi, w tym zwłaszcza obszarami Natura 2000.

Podstawową zmianą jest powołanie wyspecjalizowanych służb ochrony środowiska stanowiących pion administracji rządowej na szczeblu centralnym oraz regionalnym. Na czele powołanych służb stoi Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jako centralny organ administracji rządowej, podległy ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Na szczeblu regionalnym (obejmującym obszar województwa) są to regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, będący organami administracji rządowej niezespólonej.

Rozwiązanie to wydaje się jedynym skutecznym, aby sprostać wymogom prawa wspólnotowego w zakresie ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

oraz planów i programów, a zwłaszcza zagwarantowania poprawności procedur zmierzających do zatwierdzenia realizacji projektów w odniesieniu do wymagań środowiskowych. Równie ważnym celem powołania nowych organów administracji publicznej jest absorpcja funduszy pomocowych.

Proponowane rozwiązania w zakresie ustroju organów ochrony środowiska w połączeniu ze zmianami kompetencyjnymi oraz przepisami regulującymi samą procedurę oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powodują skoncentrowanie postępowania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w rękach jednego organu. Pozwala to na:

- przeniesienie odpowiedzialności za tok postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na jeden organ, a tym samym przyspieszenie procedur administracyjnych,
- ograniczenie liczby wymaganych uzgodnień, co skutkuje skróceniem długości procedury,
- zapewnienie wysokiej jakości aparatu urzędniczego odpowiednio wyspecjalizowanego i sprofilowanego, co gwarantuje wysoki stopień poprawności formalnoprawnej przebiegu procedury administracyjnej oraz materialnej podejmowanych rozstrzygnięć.

Konsekwencją przyjętych rozwiązań będzie zwiększenie wydolności administracji publicznej w odniesieniu do liczby wydawanych decyzji zezwalających na realizację inwestycji, skrócenia czasu potrzebnego do ich wydania przy jednoczesnym zmniejszeniu ryzyka kwestionowania poprawności merytorycznej oraz formalnoprawnej podejmowanych rozstrzygnięć zarówno w wymiarze sądów krajowych, jak i Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Zarządzanie ochroną przyrody, w tym zwłaszcza w zakresie spełnienia wymogów wspólnotowych wynikających z realizacji dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz Dyrektywy Siedliskowej wymaga istnienia organów administracji rządowej wyposażonych w aparat urzędniczy o wysokim stopniu specjalizacji oraz poziomie wiedzy merytorycznej, a ponadto wyposażonych w służby zapewniające realizację zadań

związanych z ochroną przyrody w terenie. W tym zakresie regionalni dyrektorzy ochrony środowiska będą realizować swoje zadania opierając się na zespołach pracowników merytorycznych obsługujących wojewódzkich konserwatorów przyrody oraz służbach parków krajobrazowych. Takie rozwiązanie pozwoli na sprawne funkcjonowanie powoływanych organów w zakresie realizacji powierzonych im obowiązków od początku ich istnienia, a jednocześnie stanowi istotny trzon zespołów potrzebnych do wykonywania zadań administracji publicznej w zakresie ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz odpowiedzialności za szkody w środowisku (zadania wynikające z wdrożenia dyrektywy Rady i Parlamentu Europejskiego 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu).

Nowe organy łączą w przedmiotowym zakresie swoich kompetencji kwestie związane z ocenami oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z zarządzaniem ochroną przyrody, w tym europejską ekologiczną siecią Natura 2000 oraz zagadnieniami odpowiedzialności za szkody w środowisku. Wszystkie wymienione zagadnienia, których konieczność realizacji wynika wprost z przepisów prawa wspólnotowego, wymagają dla poprawnej realizacji multidyscyplinarnych zespołów specjalistów. Są one ze sobą treściowo i funkcjonalnie zbieżne i wymagają zintegrowanego i kompleksowego zarządzania. Powierzenie tych kompetencji wyspecjalizowanemu organowi administracji rządowej pozwoli na skuteczne zapewnienie kontroli zadań związanych z procesem inwestycyjnym, a także zharmonizowania go z zarządzaniem środowiskiem przyrodniczym, jako zadaniem publicznym o charakterze ponadlokalnym.

Zaletą proponowanych rozwiązań jest również zredukowanie obowiązków ministra właściwego do spraw środowiska do podejmowania rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych jako organu administracyjnego, a tym samym przeniesieniu punktu ciężkości na tworzenie warunków politycznych i prawnych rozwoju ochrony środowiska jako podstawy rozwoju społeczno-gospodarczego kraju. Przeniesienie zaś części kompetencji z poziomu centralnego na poziom regionalny pozwoli na zarządzanie zasobami przyrodniczymi w sposób bardziej dostosowany do lokalnych uwarunkowań oraz zagrożeń środowiska.

Podkreślić należy również, że rozwiązania prawne powierzające kwestie związane z ochroną przyrody oraz ocenami oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wyspecjalizowanym organom niezespólonej administracji rządowej, jako zadania o dużej doniosłości dla całego państwa i przekraczającym horyzont lokalnej i regionalnej perspektywy, funkcjonują w wielu państwach europejskich oraz innych rozwiniętych krajów świata. Doświadczenia tych państw wskazują, że rozwiązania proponowane w projekcie ustawy stanowią skuteczny instrument zarządzania zasobami środowiska przyrodniczego oraz optymalną płaszczyznę koordynacji przestrzennej ochrony zasobów środowiska przyrodniczego z potrzebami inwestycyjnymi w zakresie infrastruktury technicznej kraju.

Projekt ustawy określa zasady powoływania oraz odwoływania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i jego zastępców. Przepisy projektu zawierają katalog kompetencji Generalnego Dyrektora oraz wskazują go jako organ odwoławczy od decyzji wydawanych przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Zmieniają one także usytuowanie Krajowej Komisji do Spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, która staje się organem opiniodawczo-doradczym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz umożliwiają występowanie przez Generalnego Dyrektora o opinię do Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska ma należeć:

- 1) współdziałanie w realizacji polityki ochrony środowiska w zakresie ochrony przyrody i kontroli procesu inwestycyjnego – jako organu odwoławczego w sprawach dotyczących ocen oddziaływania na środowisko;
- 2) kontrola odpowiedzialności za szkody w środowisku – jako organu odwoławczego;
- 3) gromadzenie danych i sporządzanie informacji o sieci Natura 2000 i innych obszarach chronionych oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – jako organu właściwego do zarządzania tymi obszarami i prowadzącego bazę danych o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 4) udział w strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko – jako organu uzgadniającego odpowiednio konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko albo odstąpienie od tej oceny, a także stopień

szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko oraz jako organu opiniującego projekt dokumentu podlegającego ocenie;

- 5) udział w postępowaniach w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko – jako organu pośredniczącego w kontaktach pomiędzy organem prowadzącym ocenę oddziaływania na środowisko na szczeblu krajowym, a właściwymi organami państw uczestniczących w przedmiotowym postępowaniu;
- 6) wykonywanie zadań związanych z siecią Natura 2000, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W zakresie zadań Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska jako centralnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach z zakresu ocen oddziaływania na środowisko i ochrony sieci Natura 2000 mieści się również współpraca z:

- 1) Głównym Konserwatorem Przyrody i Państwową Radą Ochrony Przyrody w sprawach ochrony przyrody;
- 2) organami samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
- 3) organizacjami ekologicznymi.

Projekt określa zakres terytorialny właściwości miejscowej regionalnych dyrektorów ochrony środowiska jako obszar województwa. Określa zasady powoływania i odwoływania regionalnych dyrektorów oraz wskazuje zakres przedmiotowy kompetencji regionalnych dyrektorów.

Do zadań regionalnego dyrektora ochrony środowiska ma należeć:

- 1) udział w strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko – jako organu uzgadniającego odpowiednio konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko albo odstąpienie od tej oceny, a także stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko, oraz jako organu opiniującego projekt dokumentu podlegającego ocenie;

- 2) przeprowadzanie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko lub udział w tych ocenach jako organu uzgadniającego;
- 3) tworzenie i likwidacja form ochrony przyrody na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) ochrona i zarządzanie obszarami Natura 2000 i innymi obszarami przyrodniczo cennymi objętymi formami ochrony przyrody na zasadach i w zakresie określonym ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 5) wydawanie decyzji na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 6) przeprowadzanie postępowań i wykonywanie innych zadań, o których mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
- 7) przekazywanie danych do bazy danych o ocenach oddziaływania na środowisko prowadzonej przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Ponadto do regionalnego dyrektora ochrony środowiska w związku z jego właściwością należy współpraca z:

- 1) organami samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
- 2) organizacjami ekologicznymi.

Należy dodać, iż konsekwencją proponowanego rozwiązania są odpowiednie zmiany w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej oraz w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie.

W projekcie zawarte również zostały szczególne rozwiązania, w odniesieniu do uregulowań określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej, regulacje dotyczące przenoszenia, między urzędami, członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych odpowiednio w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska. Rozwiązanie takie zostało przyjęte z uwagi na konieczność zapewnienia mobilności pracowników dyrekcji; za-

łożeniem jest, aby mogli oni być przenoszeni między urzędami na krótki okres czasu (nawet poniżej miesiąca).

Do projektu ustawy zostały również przeniesione, z ustawy – Poś, przepisy dotyczące komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko. Komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko zmieniają swoje usytuowanie i stają się organami opiniodawczo-doradczymi odpowiednio Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Dział VIII. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1. Zmiany w przepisach obowiązujących

1. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska

Proponowana zmiana jest konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę.

2. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach

Zmiana w art. 5a jest konsekwencją wprowadzenia nowego organu – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

3. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Proponowana zmiana jest bezpośrednią konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w odrębną ustawę.

4. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane

Proponowane w projekcie zmiany w ustawie – Prawo budowlane uwzględniają zarzuty Komisji Europejskiej odnoszące się do nieprawidłowej transpozycji pojęć „zezwolenie na inwestycję” i „zainteresowana społeczność”.

W związku z postawieniem tezy o wieloetapowości „zezwolenia na inwestycję” w prawie polskim, Komisja Europejska postawiła Polsce szereg zarzutów związanych z brakiem transpozycji przepisów dotyczących ww. pojęcia w odniesieniu do pozwolenia na budowę. Są to zarzuty:

- umożliwienia realizacji przedsięwzięcia na podstawie „milczącej zgody”, w przypadku braku sprzeciwu do zgłoszenia robót budowlanych budowy lub wykonywania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, dokonywanego na podstawie ustawy – Prawo budowlane, dla przedsięwzięć wymagających poddania procedurze oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- braku wymogu informowania społeczności, w zakresie wymaganym dyrektywą, na etapie pozwolenia na budowę oraz
- związane z nieprawidłową transpozycją pojęcia „zainteresowana społeczność” – zarzuty niezapewnienia wymaganego przez art. 6 ust. 4 dyrektywy 85/337/EWG skutecznego udziału zainteresowanej społeczności w procedurach decyzyjnych dotyczących środowiska na etapie pozwolenia na budowę, a także zbyt wąskiego określenia kręgu podmiotów, którym przysługuje status strony w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę.

W celu uwzględnienia zarzutów Komisji w wyżej wymienionym zakresie, konieczne stało się wykluczenie istniejącej w polskim prawie możliwości realizacji przedsięwzięcia podlegającego procedurze oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niewymagającego pozwolenia na budowę, na podstawie zgłoszenia, będącego de facto „milczącą zgodą” na podjęcie prac budowlanych. „Zezwolenie na inwestycję” w rozumieniu dyrektywy 85/337/EWG musi mieć formę decyzji administracyjnej.

Z tego względu w projekcie proponuje się wprowadzenie do ustawy – Prawo budowlane wymagania, że wszystkie przedsięwzięcia, dla których, zgodnie z przepisami o ochronie środowiska, konieczne jest przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wymagają pozwolenia na budowę. Zaproponowane w tym zakresie zmiany obejmują określenie w ustawie – Prawo budowlane, że przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko lub na obszar Natura 2000 zawsze wymagają pozwolenia na budowę (art. 29 ust. 3 (nowy) i art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane). W takim przypadku do postępowania w spra-

wie wydania pozwolenia na budowę w zakresie procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko będą miały zastosowanie przepisy ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W odniesieniu do kwestii związanych z zapewnieniem pełnej transpozycji pojęcia „zainteresowana społeczność” na etapie pozwolenia na budowę, w tym wymogu zagwarantowania wszystkim członkom zainteresowanej społeczności prawa do udziału w procedurze odwoławczej, w projekcie proponuje się przede wszystkim rozszerzenie kręgu potencjalnych stron postępowania o wydanie pozwolenia na budowę.

Dotychczas, zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane, krąg stron postępowania w sprawie decyzji o pozwoleniu na budowę był ograniczony do inwestora oraz właścicieli, użytkowników wieczystych oraz zarządców nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu.

W projekcie proponuje się, aby krąg stron postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę, w przypadku gdy na etapie wydawania tego pozwolenia przeprowadzana jest procedura oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, był ustalany w oparciu o art. 28 i 29 Kpa (na zasadach ogólnych) oraz ustawę o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przyznający uprawnienia strony organizacjom ekologicznym, które zgłoszą chęć udziału w danym postępowaniu (art. 28 ust. 2a (nowy) ustawy – Prawo budowlane). Należy tu wyraźnie podkreślić, że dotyczyć to będzie wyłącznie przypadków, kiedy jest prowadzona procedura oceny oddziaływania, a więc kiedy jest wymagane sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Jednocześnie, w związku z koniecznością uwzględnienia wymaganego przez dyrektywę 85/337/EWG zapewnienia skutecznego udziału zainteresowanej społeczności w procedurach decyzyjnych dotyczących środowiska na etapie pozwolenia na budowę, w ustawie – Prawo budowlane dodaje się odesłanie do przepisów niniejszej ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w zakresie podawania do publicznej wiadomości decyzji o pozwoleniu na budowę i za-

mieszczania danych o tych decyzjach w publicznie dostępnych wykazach (art. 38 ust. 4 ustawy – Prawo budowlane).

Kolejne proponowane w projekcie zmiany w ustawie – Prawo budowlane mają na celu uwzględnienie wymogów przewidzianych dla procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w postępowaniu zmierzającym do wydania pozwolenia na budowę.

W projekcie wskazuje się przede wszystkim, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji określonych w art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. a projektu, odpowiednio:

- decyzji o pozwoleniu na budowę,
- decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego (jeżeli budowa została już zakończona),
- decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych

powinno być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 32 ust. 1 pkt 1 i art. 49 ust. 4a (nowy) ustawy – Prawo budowlane).

Jednocześnie wyłącza się, w odniesieniu do uzgodnienia prowadzonego w ramach procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przepisy umożliwiające potraktowanie braku stanowiska właściwego organu w wyznaczonym terminie jako „milczącej zgody” (art. 32 ust. 3 ustawy – Prawo budowlane) oraz przepisy nakładające obowiązek sprawdzenia kompletności wymaganych uzgodnień na etapie złożenia wniosku o wydanie pozwolenia odpowiednio na budowę albo na rozbiórkę (art. 33 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 5 ustawy – Prawo budowlane).

Ponadto, w odniesieniu do postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę, na etapie którego prowadzone jest postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zniesiona zostanie sankcja pieniężna za niewydanie pozwolenia w wyznaczonym terminie (art. 35 ust. 6a (nowy) ustawy – Prawo budowlane). Zmiana ta warunkowana jest okolicznością, że z uwagi na złożoność i wieloetapowość procedury oceny od-

działywania przedsięwzięcia na środowisko, która ma stanowić część postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, niemożliwe jest jednoznaczne wskazanie terminu wydania tego pozwolenia. Wielokrotnie konieczne jest na przykład uzupełnianie dokumentacji oceny, co wpływa na wydłużenie postępowania „ocenowego”. Dlatego też uznano za zasadną likwidację sankcji za przekroczenie terminu, którego z przyczyn niezależnych od organu niejednokrotnie nie będzie można dotrzymać.

Zmianie ulegną także wszystkie przepisy zawierające odwołanie do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 35 ust. 1 pkt 1, art. 38 ust. 1, art. 71 ust. 4a ustawy – Prawo budowlane).

5. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

Proponowana zmiana jest konsekwencją wprowadzenia nowego organu – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska i przejęcia przez nich części kompetencji Ministra Środowiska i wojewodów.

6. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

Proponowane w projekcie zmiany w ustawie – Poś są bezpośrednią konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w odrębnej ustawę.

Znaczna część zaproponowanych zmian ma na celu uchylenie przepisów bądź też dodanie stosownych odesłań do niniejszej ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Projekt zawiera również propozycję zmiany w art. 92 ustawy – Poś, w celu uporządkowania kwestii podziału kompetencji między organy administracji publicznej szczebla wojewódzkiego i wyeliminowania rozbieżności z innymi przepisami dotyczącymi ochrony powietrza.

W projekcie proponuje się zmiany w przepisach dotyczących ochrony przed hałasem.

Przepis art. 115a ust. 6 ustawy – Poś, którego uchylenie proponuje się w projekcie, zmienia ogólną zasadę, wynikającą z K.p.a, w odniesieniu do terminu, po upływie którego decyzja staje się ostateczna. Pozwala on na ponadnormatywne oddziaływanie na środowisko jeszcze przez okres 6 miesięcy od daty, w której decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu stała się ostateczna. Tymczasem, jak wykazała praktyka, nie zawsze potrzeba aż 6 miesięcy na realizację działań eliminujących ponadnormatywne oddziaływanie na środowisko, a ponadto w ciągu tego okresu podmioty będące adresatami wyżej wymienionej decyzji, w celu ominięcia obowiązku nałożonego tą decyzją, często zmieniają swoją nazwę. Z uwagi na fakt, że decyzja jest kierowana do konkretnego adresata, zmiana nazwy adresata uniemożliwia wyegzekwowanie jej warunków. W takim przypadku, po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stała się ostateczna, nie zostają podjęte żadne działania ograniczające ponadnormatywne akustyczne oddziaływanie na środowisko i organ musi wszczynać następne postępowanie w tej samej sprawie. Stąd aktualny stan rzeczy stanowi sankcjonowanie niekorzystnego prawa w odniesieniu do ochrony środowiska przed hałasem. Jednocześnie należy podkreślić, iż przez uchylenie ust. 6 w art. 115a ustawy – Poś nie pozbawi się podmiotu ponadnormatywnie oddziałującego na środowisko czasu na realizację zabezpieczeń, gdyż ustawowy obowiązek w zakresie przestrzegania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku funkcjonuje w Polsce począwszy od 1980 r.

Zmiana w art. 120 ustawy – Poś stanowi uzupełnienie, w związku z art. 119 ust. 2 ustawy – Poś, brakującej dyspozycji w odniesieniu do programów ochrony środowiska dla terenów, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 2 ustawy – Poś, stanowiące o obowiązku przekazywania tych programów właściwej jednostce zajmującej się kontrolą stanu środowiska, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. W świetle dotychczasowych przepisów ten obowiązek dotyczył tylko starostów.

W art. 124 ustawy – Poś dodaje się definicję pojęcia „miejsca dostępne dla ludności”. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku są określane w przepisach zarówno polskich, jak i w przepisach innych krajów, ze względu na ochronę przebywającej w środowisku ludności. Ustala się odrębne

wartości dopuszczalne (ochronne) dla ogółu ludności i odrębne dla pracowników, przy czym obowiązują niższe wartości dopuszczalne pól elektromagnetycznych w środowisku, w którym może przebywać ludność. W środowisku pracy możliwe jest kontrolowanie czasu przebywania pracowników w polach elektromagnetycznych oraz ich stanu zdrowia.

Zaproponowany w projekcie przepis pozwoli na uniknięcie trudności interpretacyjnych, na jakie natrafiają organy administracji oraz jednostki budujące i eksploatujące instalacje wytwarzające pola elektromagnetyczne.

Poza tym w projekcie proponuje się zmiany w art. 122a i 152 ustawy – Poś, które mają na celu nałożenie obowiązku przekazywania, przez podmiot korzystający ze środowiska, państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, informacji o instalacjach emitujących promieniowanie elektromagnetyczne. Jednym z zadań tego organu jest sprawowanie nadzoru nad warunkami higieny radiacyjnej.

Zmiana w art. 179 ust. 4 pkt 1 ustawy – Poś wynika z konieczności dostosowania do zmian w kompetencjach organów ochrony środowiska.

Dodatkowo, w projekcie przewiduje się szereg zmian dotyczących pozwoleń zintegrowanych. Przede wszystkim, w celu dopełnienia transpozycji dyrektywy IPPC, w części zmienionej dyrektywą 2003/35/WE, w zakresie dotyczącym dostępu zainteresowanej społeczności do procedury odwoławczej, proponuje się rozszerzenie kręgu stron postępowania w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego.

Dotychczas stronami postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego byli – zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy – Poś: prowadzący instalację oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze.

W odniesieniu do stron postępowania w sprawie pozwolenia zintegrowanego w projekcie proponuje się taki sam mechanizm, jak w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Oba postępowania prowadzone są z udziałem społeczeństwa i w stosunku do obu z nich dyrektywa 2003/35/WE wprowadza takie same wymagania odnoszące się do uprawnień zainteresowanych stron. W postępowaniu w sprawie

pozwolenia zintegrowanego krąg stron tego postępowania będzie ustalany w oparciu o art. 28 i 29 K.p.a (na zasadach ogólnych) oraz art. 43 niniejszej ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przyznający uprawnienia strony organizacjom ekologicznym, które zgłoszą chęć udziału w danym postępowaniu (nowy art. 185 ust. 2a ustawy – Poś).

Zmieniając ust. 2a w art. 181 ustawy – Poś zrezygnowano z dotychczasowego wyłączenia pozwolenia zintegrowanego z możliwości objęcia jednym pozwoleniem instalacji położonych w różnych zakładach na obszarze właściwości tego samego organu.

Zmiana zaproponowana w art. 193 ustawy – Poś wyjaśnia, że przeniesienie praw i obowiązków z pozwolenia na zainteresowanego nabyciem instalacji nie powoduje wygaśnięcia pozwolenia oraz że pozwolenie nie wygasa i automatycznie przechodzi na inny podmiot także w przypadku gdy z mocy którejś z ustaw np. Kodeksu spółek handlowych nastąpiło przejęcie praw i obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych.

Wobec możliwości objęcia pozwoleniem zintegrowanym także instalacji niewymagających pozwolenia tego rodzaju (art. 203 ust. 3 ustawy – Poś), zmiana w art. 202 ustawy – Poś wyjaśnia, że odstępianie od ustalenia wielkości dopuszczalnej emisji do powietrza, przewidziane art. 224 ust. 3 ustawy – Poś, nie dotyczy instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.

Jednocześnie w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą IPPC, w zakresie dotyczącym uwzględnienia wyników postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w postępowaniu zmierzającym do wydania pozwolenia zintegrowanego, w projekcie proponuje się nałożenie obowiązku dołączenia do wniosku o wydanie takiego pozwolenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach albo wniosku, jeżeli nie została ona jeszcze wydana (nowy pkt 3 w art. 208 w ust. 4 ustawy – Poś).

Dodatkowo w projekcie proponuje się likwidację obowiązku dokonania uzgodnienia, przed wydaniem pozwolenia zintegrowanego, z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska (uchylenie ust. 3a z art. 211 Poś). Wymóg ten miał charakter jedynie przejściowy, mający na celu wprowadzenie uła-

twień dla starostów w początkowym okresie funkcjonowania obowiązku uzyskiwania przedmiotowych pozwoleń. Obecnie organy samorządowe mają już duże doświadczenie w wydawaniu pozwoleń. Zmiana ta wpłynie na skrócenie postępowania administracyjnego.

Zaproponowana zmiana w art. 212 ust. 1 ustawy – Poś wynika z faktu, że obowiązek analizowania przez ministra właściwego do spraw środowiska wniosków i wydanych pozwoleń zintegrowanych z punktu widzenia spełniania wymagań wynikających z najlepszej dostępnej techniki nie jest wymagany prawem wspólnotowym.

Propozycja dodania ust. 1a w art. 281 ustawy – Poś, wyłączającego przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa dotyczące opłaty prolongacyjnej w stosunku do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska, ma na celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących stosowania tego typu opłaty w przypadku odraczania terminu płatności lub rozkładania na raty opłaty za korzystanie ze środowiska. Po wejściu w życie przedmiotowego przepisu wydanie decyzji o odroczeniu płatności lub decyzji o rozłożeniu na raty, dotyczących opłat za korzystanie ze środowiska, nie będzie wymagać opłaty prolongacyjnej.

W projekcie proponuje się także uchylene pkt 2 w ust. 1 w art. 365 ustawy – Poś, umożliwiający wstrzymanie, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w drodze decyzji, użytkowania instalacji eksploatowanej z naruszeniem warunków pozwolenia zintegrowanego przez okres przekraczający 6 miesięcy. W takim przypadku będą miały zastosowanie przepisy art. 367 tej ustawy, odnoszące się do wszystkich pozwoleń na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska.

Zaproponowana w art. 292 ustawy – Poś zmiana ma na celu wyeliminowanie istniejących wątpliwości interpretacyjnych co do konieczności podwyższenia opłaty za korzystanie ze środowiska w przypadku braku wymaganego pozwolenia zintegrowanego.

Dodatkowo zaproponowano rozszerzenie normy zawartej w art. 367 ustawy – Poś. Niespełnienie obowiązku zgłoszenia instalacji niewymagającej pozwolenia lub prowadzenie działalności niezgodnie z informacją zawartą

w zgłoszeniu powinno, w ramach odpowiedzialności administracyjnej, skutkować analogiczną sankcją jak eksploatacja instalacji bez pozwolenia lub z naruszeniem jego ustaleń, lub z naruszeniem warunków decyzji wydanej na podstawie art. 154 dla instalacji wymagającej zgłoszenia.

Zmiana dokonana w art. 378 ustawy – Poś jest konsekwencją wprowadzenia nowego organu – regionalnego dyrektora ochrony środowiska i powierzenia mu dotychczasowych kompetencji wojewody w zakresie ochrony środowiska.

7. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach

Proponowana zmiana jest spowodowana koniecznością zapewnienia pełnej transpozycji dyrektywy 2003/35 o udziale społeczeństwa w przyjmowaniu planów i programów – dotychczas sporządzanie Krajowego Planu Gospodarki Odpadami nie było takim obowiązkiem objęte.

8. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne

Zaproponowane zmiany ustawy – Prawo wodne mają na celu uporządkowanie kompetencji poszczególnych organów wymienionych w tej ustawie, jako właściwych w sprawach gospodarowania wodami. Szczególnie istotnym dla gospodarki wodnej jest przywrócenie Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej możliwości sprawowania kontroli nad pozwoleniami wodnoprawnymi wydawanymi od dnia 1 stycznia 2008 r. przez marszałków województw.

W obecnym stanie prawnym istnieje kilka organów posiadających kompetencje w sprawach gospodarowania wodami. Dlatego też, zasadnym wydaje się być uproszczenie zaistniałej sytuacji przez ograniczenie liczby organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami i powierzenie kompetencji do wydawania decyzji, w tym pozwoleń wodnoprawnych mniejszej liczbie organów. Zgodnie z ustawą – Prawo wodne, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej jest organem odpowiedzialnym za zarządzanie zasobami wodnymi regionu wodnego, w szczególności w zakresie określania warunków korzystania z wód i wykonywania kontroli gospodarowania wodami. Pozwolenia wodnoprawne są jednym z najważniejszych elementów zarządza-

nia zasobami wodnymi, który tak jak pozostałe instrumenty gospodarowania wodami, zgodnie z nadrzędnym aktem unijnym – Ramową Dyrektywą Wodną (2000/60/WE), musi być realizowany w układzie zlewniowym. Właściwość organów wykonujących zadania z zakresu administracji rządowej wynika z podziału administracyjnego kraju (starostwa i województwa). W związku z powyższym, mając na uwadze dbałość o właściwe gospodarowanie wodami w szerszym ujęciu – tj. w układzie regionów wodnych, zasadnym jest powierzenie funkcji organu odwoławczego, od decyzji wydanych przez starostę, organowi działającemu w układzie hydrograficznym, tj. dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Dlatego też, konsekwentnie zaproponowano, aby dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a nie jak do tej pory – wojewoda, pełnił funkcję organu wyższego stopnia w stosunku do starostów, w zakresie zadań związanych z ustaleniem linii brzegu oraz pozwoleń wodnoprawnych. Dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej powierzono także kompetencje do udzielania pozwoleń wodnoprawnych jeżeli szczególne korzystanie z wód lub urządzeń wodnych odbywa się na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy – Poś (art. 140 ust. 2a).

Dla uporządkowania kompetencji poszczególnych organów, właściwych w sprawach gospodarowania wodami, uznano również za uzasadnione przeniesienie kompetencji od wojewody do marszałka województwa, z zakresu orzecznictwa w sprawach odszkodowawczych tj. art. 186 ust. 3 oraz sprawach tworzenia aglomeracji na potrzeby realizacji krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, który jest związany z wykonywaniem przez jednostki samorządu terytorialnego zadań własnych.

Zmiany wprowadzone w art. 119 spowodowane są koniecznością prawidłowej transpozycji dyrektywy 2003/35 o udziale społeczeństwa w przyjmowaniu planów i programów.

Istotą zmiany w art. 134 ustawy – Prawo wodne, polegającej na dodaniu ust. 3, jest możliwość stosowania przepisów ustawy – Poś o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wodnoprawnego również w przypadku pozwolenia na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych,

będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego. Dotychczas na podstawie przepisów ustawy – Prawo wodne było to niemożliwe, także przepisy ustawy – Poś nie miały tu zastosowania, bowiem nie wskazują one pozwolenia tego rodzaju.

Zmiana w art. 140 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 ustawy – Prawo wodne jest wynikiem zmiany brzmienia art. 378 ustawy – Poś, dokonanej przez ustawę „kompetencyjną”, a także projektowaną ustawą. Istnieje zatem konieczność dostosowania art. 140 ust. 2 ustawy – Prawo wodne do obecnego brzmienia art. 378 ustawy – Poś.

Zmiana proponowana w art. 142 ustawy – Prawo wodne dotyczy „uporządkowania” ustawowego zakresu instrumentów ekonomicznych służących gospodarowaniu wodami – określonych w tym artykule, w szczególności odnośnie należności z tytułu rybackiego korzystania z wód.

Zgodnie z art. 217 ust. 5a ustawy – Prawo wodne, do dnia 31 grudnia 2005 roku uprawnienia Skarbu Państwa w zakresie rybactwa śródlądowego na jeziorach zaliczanych do wód publicznych wykonywała Agencja Nieruchomości Rolnych, na warunkach określonych w przepisach ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Na podstawie art. 217 ust. 6 ustawy – Prawo wodne, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej wszedł w prawa i obowiązki określone w umowach zawieranych przez Agencję z rybackimi użytkownikami wód tych jezior. Z dniem 1 stycznia 2006 r. dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej jest jedynym organem wykonującym uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w dziedzinie rybactwa śródlądowego na wodach publicznych.

Zgodnie z proponowaną zmianą art. 142 ustawy – Prawo wodne, opłaty wnoszone z tytułu przedmiotowych umów, będą jednym z instrumentów służących gospodarowaniu wodami, stanowiących w myśl art. 401 ust. 7 ustawy – Prawo ochrony środowiska, przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zaznaczyć należy, że przedmiotowe umowy, zawarte przez Agencję Nieruchomości Rolnych (ANR), a przejęte

przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, odnoszą się do wykonywania rybactwa śródlądowego na jeziorach zaliczanych do wód o których mowa w art. 11 ust 1 pkt 2 i 4 ustawy – Prawo wodne. Przedmiot umowy, którym jest wykonywanie rybactwa śródlądowego, jest tożsamy z uprawnieniem wynikającym z umów zawieranych przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na mocy art. 13 ust. 3, na użytkowanie obwodu rybackiego. Opłaty z tytułu umów zawieranych na użytkowanie obwodów rybackich stanowią element instrumentów ekonomicznych gospodarowania wodami ujętych w art. 142 ustawy – Prawo wodne, i z mocy wspomnianego powyżej art. 401 ust. 7 ustawy – Poś, stanowią przychód NFOŚiGW.

Mając na uwadze tożsamy przedmiot obu umów, zasadnym jest umocowanie, w sposób prawny, środków uzyskiwanych z umów zawartych przez ANR, a przejętych przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w przychodach NFOŚiGW. Działania takie dopuszcza regulacja zawarta w art. 96 pkt 8 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

Zaznaczyć również należy, że planowana zmiana nie będzie miała wpływu na prawa nabyte przez strony, które zawarły stosowne umowy z ANR. Środki uzyskane z umów zawartych przez ANR, będą przeznaczane na cele określone w art. 401 ust. 8 ustawy – Poś.

9. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych

Postępowanie w sprawie wydania nowej, przewidywanej w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – powinno być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami niniejszej ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 11a ust. 4 tej ustawy). Nowa decyzja ma zastąpić decyzję o lokalizacji drogi publicznej.

10. W ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Proponowane zmiany są konsekwencją powołania nowego organu – regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz konieczności powierzenia mu opiniowania projektów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – w celu zapewnienia, że przy ich opracowaniu kwestie ochrony środowiska zostaną wzięte pod uwagę.

11. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Zaproponowane w projekcie zmiany są bezpośrednią konsekwencją utworzenia nowego organu – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska i przeniesienia na nich kompetencji wojewody i części kompetencji Ministra Środowiska w zakresie ochrony przyrody.

Zaproponowane zmiany są także konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę oraz ustanowienia odrębnej procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięć nie zaliczonych do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ale mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Zmieniany w projekcie przepis art. 35a tej ustawy został dodany w drodze ustawy z dnia 18 maja 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 954) – w celu zastąpienia decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zezwolenia na realizację przedsięwzięcia mogącego mieć negatywny wpływ na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. W drodze projektu ustawy do przepisu tego dodaje się normę, że w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia nie jest wymagana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, zezwolenie to zastępuje się inną, wymaganą dla danego przedsięwzięcia decyzją, na etapie wydawania której zostało przeprowadzone postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Proponowane zmiany dotyczące objęcia oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko planów ochrony form ochrony przyrody (parków narodowych, krajobrazowych, rezerwatów, obszarów Natura 2000) spowodowane są koniecznością transpozycji dyrektywy 2003/35 o udziale społeczeństwa w przyjmowaniu planów i programów.

12. W ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji

Proponowana zmiana jest konsekwencją wydzielenia kwestii udziału społeczeństwa w opracowywaniu planów i programów w odrębną ustawę.

13. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie

Proponowane w projekcie ustawy zmiany są bezpośrednią konsekwencją po pierwsze wydzielenia problematyki ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w odrębną ustawę, a po drugie przeniesienia kompetencji w zakresie zmienianej ustawy z wojewody na regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Dodanie nowego art. 17a ma na celu umożliwienie zaniechania działań naprawczych w określonych przypadkach, które jest przewidziane w przepisach wspólnotowych dotyczących naprawy szkód w środowisku. Kwestia ta jest istotna i powinna zostać uregulowana w prawie polskim.

Rozdział 2. Przepisy przejściowe i końcowe

Przepisy projektu zawierają typowe przepisy przejściowe regulujące kwestie spraw wszczętych a niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy.

Konieczne jest przy tym zapewnienie, aby podmioty, które uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy miały możliwość żądania przeprowadzenia dla planowanych przez nie przedsięwzięć powtórnej oceny oddziaływania na środowisko na etapie pozwolenia na budowę lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Często to właśnie niemożliwość przeprowadzenia takiej powtórnej oceny jest

przyczyną zarzutów Komisji Europejskiej i wstrzymywania finansowania inwestycji ze środków UE.

W projekcie przewidziano też regulacje związane z przeniesieniem kompetencji do właściwych organów Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska i związane z tym kwestie przesunięcia pracowników oraz przejęcia majątku.

W szczególności proponuje się, aby na postanowienia wydane w ramach postępowań wszczętych, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, nie przysługiwało zażalenie. Przepis ten jest konsekwencją wyłączenia, w drodze projektu ustawy, zażaleń na postanowienie wydawane w toku postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Proponuje się, aby do czasu powołania nowych organów na podstawie przepisów projektu ustawy funkcje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska pełniły osoby zatrudnione dotychczas na stanowisku wojewódzkich konserwatorów przyrody a Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – Główny Konserwator Ochrony Przyrody, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie nowej ustawy.

Uregulowana zostanie także kwestia utrzymania w mocy przepisów aktów wykonawczych. W projekcie przewiduje się, że rozporządzenia wydane na podstawie przepisów ustawy – Poś, dotyczących odpowiednio dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie, postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko, zostaną utrzymane w mocy do czasu wydania nowych rozporządzeń, jednak nie dłużej, niż 24 miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Projekt ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w tym zakresie nie wymaga notyfikacji przepisów technicznych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko został zamieszczony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska. Nie otrzymano zgłoszeń od podmio-

tów zainteresowanych pracami nad przedmiotowym projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy

Projekt ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko ma na celu:

- uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej podniesionych w ramach postępowania w sprawie o naruszenie przepisów dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej dyrektywami: 11/97/WE i 2003/35/WE (naruszenie nr 2006/2281),
- usprawnienie i uproszczenie procedur związanych z oceną oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz oceną oddziaływania na obszary Natura 2000,
- stworzenie warunków prawnych umożliwiających absorpcję środków pomocowych ze środków polityki spójności Unii Europejskiej,
- wyłączenie materii dotyczącej dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać ustawa

Zakres zmian wprowadzanych na mocy niniejszej regulacji oddziałuje na:

- organy administracji w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy – Poś: ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz inne podmioty, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony – w zakresie dotyczącym udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie,
- organy administracji prowadzące bądź biorące udział w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko: Ministra Środowiska, wojewodów, marszałków województw, starostów, organy państwowej

inspekcji sanitarnej, dyrektorów urzędów morskich, wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska,

- inwestorów (publicznych i prywatnych) realizujących przedsięwzięcia podlegające postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko – przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko lub na obszar Natura 2000.

3. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz przesłany do konsultacji społecznych do: wojewodów i marszałków województw, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, Wyższego Urzędu Górniczego, Państwowej Agencji Atomistyki, Głównego Inspektoratu Sanitarnego, Dyrektora Generalnego PGL Lasy Państwowe, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Państwowej Rady Ochrony Środowiska, Ligi Ochrony Przyrody, Państwowej Rady Ochrony Przyrody, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, OPZZ, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Sekretariatu Prezydium Konferencji Inwestorów, Krajowej Izby Gospodarczej, Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, Instytutu Ochrony Środowiska, Instytutu Badawczego Leśnictwa, Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, Instytutu na Rzecz Ekorozwoju, Polskiego Klubu Ekologicznego, Biura Wspierania Lobbying Ekologicznego, Polskiej Zielonej Sieci, Centrum Prawa Ekologicznego, Państwowego Instytutu Geologicznego, Krajowej Rady Gospodarki Wodnej, Forum Związków Zawodowych, Business Centre Club oraz Związku Rzemiosła Polskiego.

W terminie przeznaczonym na konsultacje społeczne uwagi zgłosili: Wojewoda Podkarpacki, Wojewódzki Konserwator Przyrody w Gdańsku, Urząd Miasta Krakowa, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”, Klub Przy-

rodników, Centrum Prawa Ekologicznego, MPWiK „Wodociągi Puławskie” w Puławach, Państwowa Rada Ochrony Przyrody oraz zainteresowani członkowie społeczeństwa.

Zgłoszone uwagi można zasadniczo podzielić na następujące grupy:

- 1) uwagi redakcyjne i formalnoprawne;
- 2) uwagi dotyczące szczegółowych kwestii związanych z ochroną przyrody oraz obszarami Natura 2000;
- 3) uwagi dotyczące funkcjonowania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

W projekcie została uwzględniona większość uwag o charakterze redakcyjnym i formalnoprawnym. W przypadku pozostałych uwag, zastrzeżenia budził między innymi sam cel wprowadzenia do porządku prawnego nowej ustawy. Należy jednak wyjaśnić, że decyzja o wyodrębnieniu przepisów o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o udziale społeczeństwa i ocenach oddziaływania na środowisko z ustawy – Poś w odrębnej ustawie została podjęta w celu ułatwienia stosowania przedmiotowych przepisów przez adresatów zawartych w nich norm.

Uwagi dotyczyły również proponowanych zmian w funkcjonowaniu administracji publicznej w obszarze ochrony środowiska i powołania kolejnego organu administracji rządowej – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów. Jednakże, jak wynika z analizy dotychczasowych doświadczeń w zakresie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz zarządzania obszarami chronionymi, w tym zwłaszcza obszarami Natura 2000, wynika, że rozwiązanie takie wydaje się jedynym skutecznym sposobem, który pozwoli sprostać wymogom prawa wspólnotowego oraz zagwarantować poprawność przeprowadzanych procedur, a także absorpcję funduszy pomocowych. Zapewnienie wysokiej jakości wyspecjalizowanego aparatu urzędniczego gwarantować będzie wysoki poziom poprawności formalnoprawnej przebiegu procedury oraz poprawności materialnej podejmowanych decyzji.

Natomiast uwagi z zakresu ochrony przyrody dotyczyły głównie kwestii związanych z podziałem kompetencji między dotychczasowymi a nowymi organami administracji publicznej.

Szczegółowe zestawienie uwag wraz ze stanowiskiem Ministra Środowiska, zostanie zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska.

Ponadto projekt ustawy został przyjęty przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2008 r.

4. Wpływ na środowisko

Przyjęcie niniejszej regulacji zasadniczo nie będzie miało znaczącego wpływu na środowisko. Większość przewidywanych w projekcie ustawy zmian w stosunku do obowiązującego stanu prawnego dotyczy postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. W odniesieniu do planowanych przedsięwzięć projekt ustawy rozszerza etap postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na późniejszy etap procesu inwestycyjnego (pozwolenie na budowę, nowa decyzja o zezwoleniu na realizację przedsięwzięcia drogowego, która ma zastąpić decyzję o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej). Tym samym, kwestie ochrony środowiska zostaną w pełni uwzględnione na etapie wprost poprzedzającym realizację danego przedsięwzięcia, co pozwoli na właściwe zastosowanie rozwiązań projektowych i technicznych mających na celu ochronę środowiska.

Jeżeli chodzi natomiast o postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji niektórych planów i programów, to w projekcie ustawy przewiduje się objęcie zakresem przedmiotowej procedury nowych rodzajów dokumentów, tj. dokumentów planistycznych oraz dokumentów sektorowych, postanowień których realizacja może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Tym samym nastąpi wzmocnienie kwestii ochrony środowiska już na etapie planowania. Wyniki postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko uwzględniane będą w ostatecznej wersji projektu danego planu lub programu, co będzie miało pozytywne przełożenie na uwzględnienie wymagań ochrony środowiska w procesie inwestycyjnym

przedsięwzięć przewidywanych do realizacji w tym dokumencie. Zmiana ta powinna więc wpłynąć na poprawę stanu środowiska.

5. Wpływ na sektor finansów publicznych

Wprowadzenie przewidywanych w niniejszej regulacji zmian w zakresie dotyczącym postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko spowoduje zwiększenie obciążenia finansowego budżetu państwa.

W projekcie przewiduje się powołanie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska (zwanymi dalej „regionalnymi dyrektorami”), właściwych w sprawach dotyczących ocen oddziaływania na środowisko oraz sieci Natura 2000.

Powołanie nowych organów zdecydowanie usprawni proces inwestycyjny poprzez przyspieszenie postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz znacznie zwiększy skuteczność absorpcji środków unijnych w Polsce, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia rozwoju regionów.

Należy przy tym mieć na uwadze fakt, iż obecny, nieefektywny system ocen oddziaływania na środowisko generuje szereg kosztów, zawartych w planach finansowych Ministerstwa Środowiska, wojewodów i marszałków oraz podmiotów zarządzających parkami krajobrazowymi, które szacuje się na ok. 59 000 tys. zł rocznie, w tym ok. 42 000 tys. zł stanowią wynagrodzenia dla 910 pracowników szczebla centralnego i regionalnego.

Powołanie nowych organów będzie wiązało się z poniesieniem kosztów ze środków budżetowych w wysokości łącznie około 111 500 tys. zł w pierwszym roku funkcjonowania nowych organów, z tego:

- wynagrodzenia (przewiduje się łącznie 1 040 etatów, w tym 160 etatów x 5 tys. zł, 880 etatów x 4 tys. zł, /przeciętne wynagrodzenie/ x 12 miesięcy) – 51 840 tys. zł;
- pochodne od wynagrodzeń (ZUS i FP) – 9 145 tys. zł;
- pozostałe wydatki rzeczowe – 50 515 tys. zł.

W kolejnych latach przewiduje się zmniejszenie kosztów funkcjonowania urzędów obsługujących nowe organy.

Podkreślić jednak należy, że trzon pracowników urzędu obsługującego Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska stanowić będą pracownicy obecnie zatrudnieni w trzech departamentach Ministerstwa Środowiska. Na poziomie regionalnych dyrekcji ochrony środowiska nastąpi przeniesienie pracowników urzędów wojewódzkich wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu na podstawie ustawy do tworzonych regionalnych dyrekcji, ponadto przeniesieni w ramach rządowej administracji publicznej zostaną pracownicy służb parków krajobrazowych. Dla osiągnięcia celów ustawy związanych z usprawnieniem procedur zezwalających na realizację inwestycji współfinansowanych ze środków wspólnotowych, a niezbędnych do zagwarantowania absorpcji tych środków konieczne jest zwiększenie zatrudnienia łącznie o dodatkowych 330 osób.

Uwzględniając koszty ponoszone obecnie na realizację zadań, które w projekcie ustawy zostały powierzone Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska i regionalnym dyrektorom, w kwocie 58 800 tys. zł, rzeczywisty wzrost obciążeń budżetowych w pierwszym pełnym roku działania nowych urzędów wyniesie 52 700 tys. zł.

Przewiduje się wsparcie finansowe nowych urzędów także ze środków strukturalnych na lata 2007 – 2013, pod warunkiem wyrażenia zgody przez Komisję Europejską.

Wysokość przeciętnego wynagrodzenia dla pracowników urzędu obsługującego Generalnego Dyrektora została określona w wysokości 5 tys. zł, zaś na poziomie regionalnych dyrekcji 4 tys. zł. Taki poziom płac jest niezbędny, ze względu na konieczność zagwarantowania posiadania specjalistycznej wiedzy przez personel obsługujący tworzone organy. W ostatnich latach popyt na rynku pracy na pracowników kompetentnych w sprawach ocen oddziaływania na środowisko oraz ocen oddziaływania na obszary Natura 2000 uległ drastycznemu zwiększeniu. Wynika to z faktu, iż sektor prywatny rozpoznał poziom zapotrzebowania inwestorów na opracowanie dokumentacji związanej z procedurami ocen oddziaływania na środowisko, a takiej dokumentacji

wymaga większość inwestycji współfinansowanych ze środków wspólnotowych, oraz braków w kadrze specjalistów w tym zakresie. Niższy poziom przeciętnego wynagrodzenia nie tylko nie zapewnia możliwości zwiększenia zatrudnienia w nowych urzędach, ale doprowadzą również do odpływu urzędników obecnie wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu na podstawie ustawy do sektora prywatnego.

Jednocześnie należy mieć na uwadze fakt, iż wprowadzenie regulacji wiąże się z nałożeniem obowiązku prowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym dla projektu koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, projektów planów zagospodarowania przestrzennego oraz projektów strategii rozwoju regionalnego, a także dla planów i programów sektorowych, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Jednakże, z uwagi na fakt, że w chwili obecnej nie jest możliwe oszacowanie liczby projektów planów i programów, które będą objęte obowiązkiem poddania transgranicznej procedurze oceny oddziaływania na środowisko, nie jest również możliwe oszacowanie skutków budżetowych wprowadzenia nowych przepisów w tym zakresie.

Dodatkowe obciążenia mogą pojawić się także w przypadku, gdy organ administracji skorzysta z przewidzianej w niniejszym projekcie ustawy możliwości poddania procedurze oceny oddziaływania na środowisko projektów innych niż sektorowe, polityk, strategii, planów lub programów, ustalających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć zaliczonych do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Również i w tym przypadku nie jest możliwe oszacowanie kosztów wprowadzenia do system prawnego przedmiotowego uprawnienia z uwagi na fakt, że nie wiadomo, w ilu przypadkach organy z tego uprawnienia skorzystają.

Z uwagi na powyższe nie można jednoznacznie przesądzić kwestii, czy realizacja nowych zadań dotyczących postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla projektów planów i programów będzie wymagać

wzmocnienia kadrowego, czy też zadania te będą mogły być wykonywane w ramach dotychczasowego zasobu kadrowego urzędów.

Jeżeli chodzi natomiast o przewidziane w niniejszej ustawie zadania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, to zakłada się, iż nie powinny one spowodować wzrostu obciążeń finansowych. Niniejsza regulacja wprowadza co prawda mechanizm powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, gdzie również przewidziany jest udział wyżej wymienionych organów, ale jednocześnie zamienia obowiązek dokonania uzgodnienia na obowiązek wydania opinii. Konsekwencją takiego rozwiązania jest wyłączenie możliwości wnoszenia zażaleń na wydane opinie, co znacząco wpływa na skrócenie całego postępowania i wyłączenie roli właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej jako organów II instancji.

6. Wpływ na rynek pracy

Wprowadzenie niniejszej regulacji przyczyni się do powstania nowych miejsc pracy. Przewiduje się, że w roku 2009 konieczne będzie zatrudnienie łącznie ok. 330 osób, w tym:

- ok. 100 pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska na szczeblu centralnym,
- ok. 230 pracowników regionalnych dyrekcji ochrony środowiska.

Ponadto przewiduje się, że Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, przejmując część zadań służb ochrony środowiska w zakresie oddziaływania na środowisko i sieci Natura 2000, przejmie także pracowników zajmujących się tą tematyką, w liczbie:

- ok. 60 pracowników Ministerstwa Środowiska,
- ok. 200 pracowników Wydziałów Ochrony Środowiska w Urzędach Wojewódzkich,
- ok. 400 pracowników służb zarządzających parkami krajobrazowymi.

Niniejsza regulacja może przyczynić się do powstania nowych miejsc pracy także ze względu na nałożenie na organy administracji nowych obowiązków

związanych z prowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla większej niż obecnie liczby projektów planów i programów.

Tym niemniej, z uwagi na fakt, iż w chwili obecnej oszacowanie liczby nowych postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest znacznie utrudnione, nie można jednoznacznie przesądzić, czy nałożenie nowych obowiązków pociągnie za sobą konieczność zwiększenia zasobów kadrowych urzędów organów administracji, czy też obowiązki te będą mogły być wykonywane w istniejących strukturach organizacyjnych i obecnym stanie zatrudnienia w urzędach.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Niniejsza regulacja będzie mieć wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, przez wprowadzenie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko na etapie pozwolenia na budowę oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej (która ma być zastąpiona zezwoleniem na realizację inwestycji drogowej). Wprowadzenie takiej procedury wiąże się w szczególności z koniecznością przygotowania dokumentacji oceny (raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko). Dodatkowo czas niezbędny na dwukrotne przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a co za tym idzie, w niektórych przypadkach, również dwukrotne przeprowadzenie postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, może mieć znaczący wpływ na sprawność realizacji przedsięwzięć podlegających procedurze oceny oddziaływania na środowisko.

8. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wprowadzenie regulacji może mieć istotny wpływ na sytuację i rozwój regionów w Polsce.

Powołanie nowych organów znacznie zwiększy skuteczność absorpcji środków unijnych w Polsce, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia roz-

woju regionów, a także usprawni wdrażanie sieci Natura 2000, co przyczyni się do rozwoju potencjału przyrodniczego Polski i zlikwiduje problemy w realizacji inwestycji.

Ponadto powołanie nowych organów znacznie zwiększy skuteczność absorpcji środków unijnych w Polsce, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia rozwoju regionów, a także usprawni wdrażanie sieci Natura 2000, co przyczyni się do rozwoju potencjału przyrodniczego Polski i zlikwiduje problemy w realizacji inwestycji.

Z analizy obecnej sytuacji w ocenach oddziaływania na środowisko wynika, iż powołanie nowych organów stanowiłoby przełom w obszarze prowadzenia postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowiska i istotnie przyspieszyłoby wydawanie decyzji administracyjnych w tym zakresie. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska oraz regionalne dyrekcje byłyby wyspecjalizowaną służbą skupiającą najistotniejsze kompetencje w zakresie ocen oddziaływania na środowisko zarówno w skali krajowej, jak i regionalnej.

9. Źródła finansowania

Nałożone w drodze niniejszej regulacji obowiązki będą realizowane ze środków budżetu państwa.

Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska oraz regionalne dyrekcje ochrony środowiska będą finansowane według następującej klasyfikacji budżetowej: Część – 41 Środowisko, Dział 900 – Gospodarka komunalna i ochrona środowiska, Rozdział 90095 Pozostała działalność.

10. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy ma na celu dopełnienie procesu transpozycji:

- 1) dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 248);

- 2) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102) – w zakresie dotyczącym postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 157);
- 4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375);
- 5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 466);
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008, str. 8).

W zakresie dotyczącym transpozycji dyrektywy 85/337/EWG (z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dyrektywami 97/11/WE i 2003/35/WE) projekt ma na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej, skierowanych wobec Polski w ramach procedury o naruszenie nr 2006/2281, odnośnie do nieprawidłowej transpozycji przepisów art. 1(2) i (4), art. 2(1), art. 4(2), art. 5 (1) i (3), art. 6(2) i (4), art. 7, art. 8, art. 9(1) i art. 10a dyrektywy.

Dyrektywa 2001/42/WE transponowana jest w projekcie w części dotyczącej zakresu planów i programów podlegających procedurze oceny oddziaływa-

nia na środowisko (art. 3(2) dyrektywy, w związku z art. 6(3) i (4) dyrektywy 92/43/EWG) oraz dotyczącej art. 3(7), art. 5(1) i (2), art. 9(1) (a) i załącznika II pkt 1 (I) (III) i (V) oraz pkt 2 (IV) i (V).

Projekt transponuje dyrektywę 2008/1/WE w części dotyczącej pojęcia „zainteresowana społeczność” oraz zapewnienia udziału tej społeczności w procedurach odwoławczych (art. 2(15), art. 15(1) i (4) i art. 16 dyrektywy, w brzmieniu nadanym dyrektywą 2003/35/WE).

Przepisy projektu transponujące dyrektywę 2003/4/WE zostały natomiast wprost przeniesione z ustawy – Poś. Wszelkie zaproponowane w projekcie zmiany w tych przepisach mają charakter wyłącznie porządkowy i nie mają wpływu na uregulowania dyrektywy.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1580/08/DP/dk

Warszawa, dnia 15 lipca 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-117-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Maciej Nowicki
Minister Środowiska

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

2008-07-15